

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

சனிக்கிழமை, 9 ஜூலை 1977.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

(குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.)

1. அறிவிப்புகள்.

(1) வினாக்கள்

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி தமிழ் நாட்டில் இருந்தபோது, சட்ட மன்ற மேலவை விதிகள் அமுலில் இல்லாத காரணத்தால், அந்த விதிகளின்கீழ் உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருந்த வினாக்கள் எல்லாம் செயலற்றவையாக மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவரால் கருதப்பட்டது. இம்மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் மீண்டும் 1977ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30-ம் நாள் அன்று துவங்கியுள்ளன. தற்போது உறுப்பினர்கள் தங்கள் வினாக்களுக்கான முன் அறிவிப்புக்களைக் கொடுத்துள்ளனர். சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவரால் அனுமதிக்கப்பட்டு, அரசுத் துறைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவற்றிற்கான விடைகள் வந்தபின் இவ்வினாக்களை வினாப்பட்டியலில் சேர்த்து அவைமுன் வைக்க, குறைந்த கால அளவு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, இந்த நடைமுறைக் கூட்டத்தில் வினா நேரம் வைத்துக்கொள்ள இயலாது. இருப்பினும் அரசுத் துறைகளுக்கு அனுப்பிய வினாக்கள் எவற்றிற்கேனும் விடைகள் வந்தால் அவைகளும், ஏதாவது குறுகிய கால வினாக்கள், அமைச்சர் ஒப்புதலுடன் தலைவரால் அனுமதிக்கப் பெற்றால் அவைகளும், அலுவல் ஆய்வுக் குழு முடிவுப்படி, இந்தக் கூட்டத் தொடரில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்பதை இந்த அவைக்கு அறிவித்துக்கொள்கிறேன். அவை இதற்கு ஒப்புதல் அளிக்குமென்று நம்புகிறேன்.

அரசுத்துறைகள் இக்குறைந்த கால அளவு முடியும் வரை காத்திருக்காமல் உடனடியாக வினாக்களுக்கான விடைகளை அனுப்பவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் ஆணையிடுமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 9]

(2) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்கள்
நியமனம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவை வந்தி
166(1)-ன் படி கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை 1977-ம் ஆண்டுக்கான
அலுவல் ஆய்வுக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக நியமித்துள்ளேன்,—

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (தலைவர்)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது, மேலவை
முன்னவர்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்

திரு. இரா. சாம்பசிவம்

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு பேரவை
முன்னவர் அவர்களும் நிரந்தர அழைப்பாளர்களாக இருப்பார்
கள்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1977 ஜூலை 9]

(3) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 8 ஆம் தேதி அன்றைய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு மேலவை நிகழ்ச்சி நிரல் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிவித்துக்கொள்கிறேன் :—

9—7—1977 சனிக்கிழமை .. அரசின் சட்ட முன்வடிவு, ஆளுநர் உரை மீது விவாதம்.

10—7—1977 ஞாயிற்றுக்கிழமை.. விடுமுறை

11—7—1977 திங்கட்கிழமை ..	} ஆளுநர் உரையின்மீது விவாதம்.
12—7—1977 செவ்வாய்க்கிழமை	
13—7—1977 புதன்கிழமை ..	
14—7—1977 வியாழக்கிழமை..	

மேலவை பிற்பகல் 4 மணி முதல் 7 மணி வரை கூடும்.

(4) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்களுக்குக் கடைசி நாள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்கள், 1977 ஜூலை 11-ம் நாள், திங்கட்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு முன்னதாக செயலாளருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(5) பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டமன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிட்டு அனுப்பப்பட்டுள்ள, தமிழ்நாடு 1977-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்களின் (இரண்டாவது திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவின் (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண் 1/1977) பிரதி ஒன்று மாண்புமிகு சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(1) மேட்டூர் அணையிலிருந்து காவேரி டெல்டா பிரதேசம்

பாசனத்திற்கு தண்ணீர் விடாதது குறித்து.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I seek consent to move a motion for adjournment of the business of the Council under rule 43 of the Council Rules to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, non-letting out of water from Mettur Dam for the irrigation in Cauvery Delta especially in Thanjavur District. The agriculturists of this Delta are worried due to low storage position in Mettur Dam consequent on poor inflow from Krishna Raja Sagar Dam this year. Agriculturists look forward for very early and immediate clarification from the Government regarding the steps intended to be taken by the Government to augment the water position in Mettur Reservoir so as to let out water for Kuravai cultivation this year. Besides lakhs of landless labour also look forward for an assurance from the Government that they will have employment opportunities by early release of water from Mettur Dam.

துணைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது மேட்டூரிலே தண்ணீர் அளவு எனக்குக் கிடைத்த விவரப்படி 55 அடி என்று சொல்கிறார்கள். கிருஷ்ணராஜசாகர் டாமில் 101 அடி தண்ணீர் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. மேட்டூருக்கு தண்ணீர் அளவு 5-ம் தேதி 545 க்யூசெக்கும் 6-ம் தேதி 1,150 க்யூசெக்கும் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நமக்கும் மைசூர் மாநிலத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட 1924-ம் ஆண்டு உடன்பாட்டின்படி தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், இத்தனை நேரம் மேட்டூர் முழுவதும் நிரம்பி தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வருகின்ற தண்ணீர் நல்ல பாசன வசதியை அளிக்கும் நிலைமையில் இருந்திருக்கும். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, குறுவை சாகுபடிக்கு இந்த மாதம் முதல் வாரத்தில் அல்லது இரண்டாவது வாரத்தில், அணைக்கட்டிலே உள்ள தண்ணீரைப் பார்த்தால், தகுந்த அளவுக்கு தண்ணீர் பாசனத்திற்குக் கிடைக்குமா என்ற சந்தேகம் தஞ்சை மாவட்ட வ்வசாயிகள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கிருஷ்ணராஜசாகர் அணையில் முழுவதும் தண்ணீர் நிரம்பி, அதே சமயத்தில் மேட்டூருக்கு வரும் தண்ணீரைக் குறைக்கும் காரியம் 1971 ஆம் ஆண்டோடு முடிந்து விட்டது. அவர்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீரை நிரப்பிக்கொண்டு, அதற்கு மேல் வேண்டுமானால் கொஞ்சம் தண்ணீரை தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு விடலாம் என்ற எண்ணம் கருநாடக மாநிலத்திற்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு அடிக் கடி கருநாடக மாநிலத்திற்குச் சென்று பேசியதையும், விரைவில்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நல்ல முடிவு எடுக்கிறோம் என்று சொல்லியதையும், ஆனால் எந்தவிதமான முடிவும் இதுவரையில் எடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பற்றாக்குறை நாட்களில் போதுமான தண்ணீர் இந்த மாநிலத்திற்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் என்ற திட்டம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. தஞ்சை மாவட்ட வ்வசாயிகள் மட்டுமல்லாமல், கிட்டத்தட்ட 4½ லட்சம் அல்லது 5 லட்சம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி கிடைக்காவிட்டால், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு நஷ்டமும் லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பின்மையும் ஏற்படும். அதனால் இந்த ஆண்டு குறுவை நிச்சயமாகப் போடுவதாக இருக்கிறோம். அரசு அதற்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும். கருநாடக மாநிலத்தில் குறுவையைப் பற்றி எப்படியிருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் சம்பா போட்டால் போதும் என்ற நினைப்போடு அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆகவே தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாளடி, குறுவை இரண்டும் போடுவதற்கான பாசன வசதிகளைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை முக்கியமாக இருப்பதால், அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேட்டூர் அணையிலிருந்து காவிரிக் கழிமுகப் பகுதிக்கு, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பாசனத்திற்காக தண்ணீர் திறந்து விடாததால், வேலையிழந்து நிற்கும் லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்கள், அந்தத் தொழிலை நம்பியிருக்கிறவர்கள் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி வ்வாதிப்பதற்காக சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு மட்டும் இந்த நிலை ஏற்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு குறுவை நட்ட பிறகு தாளடி நட வேண்டாமென்று அரசு தரப்பிலிருந்து உத்தரவு வரப்பெற்றது. நட்ட குறுவைகள் அறுவடையான பிறகு, தாளடி நடமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இரண்டு பசலியாக தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேட்டூரில் ஒரு சமயம் 48 அடி தண்ணீர் இருக்கும்போது, தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு குறுவை பாசனத்திற்காக தண்ணீர் திறந்துவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, தண்ணீர் பங்கீடு செய்யப்பட்டு வெண்ணூர், காவிரி இரண்டு பிரிவுக்கும் மாற்று முறை வைக்கப்பட்டு, கடைசி வரையில் தண்ணீர் கிடைக்கும் நிலைமை இருந்ததை வ்வசாயிகள் அறிவார்கள். இதை நானும் உணர்ந்திருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு பருவ நிலை திடீரென்று ஏற்பட்டிருந்தாலும் கூட, இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்ப வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. சென்ற ஆண்டு தண்ணீர் வரும் வருமென்று சொல்லி, பிறகு வராது என்ற நிலை ஏற்பட்டு

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1977 ஜூலை 9]

அரசு தரப்பிலிருந்து உத்தரவுகளைப் பட்டது. அதனால் குறுவை நடமுடியாமலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டு பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறுவை நடலாம் அல்லது நடக்கூடாது என்று அரசு உத்தரவு எதுவும் வரவில்லை. பொதுவாக இந்த அரசைச் சொல்லவில்லை. குடியரசுத் தலைவர் தலைமையில் இயங்கிய அரசு கூட இந்த ஆண்டு என்ன செய்யலாம் என்ற விவசாயிகள் அடங்கிய ஒரு குழுவைக் கூட்டியோ அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கூட்டியோ முடிவு எதுவும் எடுக்கவில்லை. எடுத்திருக்கலாம். என்னைப் போன்ற விவசாயிகளுக்கு அறிவிக்கப் படவில்லை. வழக்கம்போல் சிலர் விதை விதைத்திருக்கிறார்கள். பதினைந்து நாட்களுக்கு மேல் அவை இருக்கக் கூடாது. அதற்குள் பறித்துவிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பயிர்கள் காடாகி மாடுகள் மேய்ந்துவிடும் அளவுக்கு ஆகிவிடும். அதற்கான ஏற்பாட்டினை இந்த அரசு தெரிவிக்க வேண்டும். வானத்தை நம்பி வாழ்கிற மாவட்டம் முகவை மாவட்டம் என்று சொல்வார்கள். நாங்களும் கூட வானத்தைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் தேங்கினால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு சாகுபடி செய்யலாம் என்ற சூழ்நிலை எங்களுக்கில்லை. ஆனால் அந்தப் பகுதியில் இரண்டு மழை சேர்ந்து பெய்துவிட்டால், ஏரிகளில் தண்ணீர் நிரம்பி இரண்டு பசலிகள் நடலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை கூட தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு இல்லை. இனிமேலாவது அந்த நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இப்போது அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THIRU K. S. GANAPATHI: Hon. Deputy Chairman, Sir, I seek consent to move a motion for adjournment of the business of the Council under Rule 43 of the Council Rules to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, non-letting out of water from Mettur Dam for the irrigation in Cauvery Delta especially in Thanjavur district. The agriculturists of this Delta are worried due to low storage position in Mettur Dam consequent on poor inflow from Krishna Raja Sagar Dam this year. Agriculturists look forward for very early and immediate clarification from the Government regarding the steps intended to be taken by the Government to augment the water position, in Mettur Reservoir so as to let out water for Kuruvai cultivation this year. Besides, lakhs of landless labour also look forward for an assurance from the Government that they will have employment opportunities by early release of water from Mettur Dam.

1977 ஜூலை 9]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையிலே தஞ்சை மாவட்டமும், திருச்சி மாவட்டமும், காவிரியிலே தண்ணீர் வராத காரணத்தினால் பாலைவனமாக மாற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இரண்டு சாகுபடிக்குப் பதிலாக பல பகுதிகளில் ஒரு சாகுபடிதான் நடத்த முடிந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு அந்த ஒரு சாகுபடியைக் கூட நடத்த முடியுமா என்பது ஐயப்பாடாக இருந்து வருகின்றது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஜூலை மாதம் 27-ம் தேதிதான் மேட்டூர் அணை திறந்து விடப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு அதற்குமேல் நாளாகுமோ என்ற எண்ணம் நமக்குத் தோன்றுகின்றது. அதற்குக் காரணம் மேட்டூர் அணையில் உள்ள நீர் இருப்பு அளவுதான். ஆனால் நாம் பழைய நிலையை எண்ணிப் பார்த்தால், மேட்டூர் அணையும், கண்ணம்பாடி அணையும் வருவதற்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சைப் பகுதியிலும், திருச்சிப் பகுதியிலும் சாகுபடி நடந்து வந்தது. கர்நாடகக்காரர்கள் காவிரித் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தக் கற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னால், தமிழக மக்கள் காவிரி நீரைப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் 1892 ஒப்பந்தம்—1924 ஒப்பந்தம் எல்லாம் ஏற்பட்டது. அந்த இரண்டு ஒப்பந்தங்களில் தமிழக மக்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினையில் இரண்டு அம்சங்கள் உண்டு. ஒன்று, தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு எந்த நீர் உண்டு? இந்த மேட்டூர் அணையில் தேக்கி வைக்கப்படும் நீரில் அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா என்ற பிரச்சினையில் முதலாவதாக பருவக் காற்று கோளாறு ஏற்பட்டால், மழையினால் வரும் நீர் இந்த இரண்டு அணைகளில் தேக்கப்படாமல் நேரடியாக தஞ்சைக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்த ஒப்பந்தங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜூன் மாதத்தில் மேல் அணையில் குறைந்தபட்சம் 6½ அடியாவது தண்ணீர் வரவேண்டும். சாதாரணமாக வரக் கூடிய தண்ணீர் 9 அடியாகும். குறைந்தபட்சம் 6½ அடியாவது வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த நீர் இருந்தால் தான், தஞ்சை மக்கள் சாகுபடியை மேற்கொள்ள முடியும். இதற்குக் காரணம் மேட்டூர் அணைக்கு பின்னதாக வந்த சாகுபடிக்கு இந்த உரிமை கிடையாது. மேட்டூர் அணை கட்டப்பட்டது முதல் கல்லணை கால்வாய் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு மட்டுமே இந்த மேட்டூர் அணையில் தேக்கி வைக்கப்படும் தண்ணீரில் உரிமை உண்டு. முதலாவது வரும் நீரில் காவிரி, கொள்ளிடம் இடைப் பகுதியிலே உள்ள தஞ்சை விவசாயிகளுக்கு முதல் உரிமை உண்டு. அதைத் தேக்கி வைக்க மேட்டூர் அணைக்கோ அல்லது கண்ணம்பாடி அணைக்கோ உரிமை கிடையாது. அப்படி இருந்தும் இது மீறப்படுகிறது. இது சட்ட விரோதமான செயல். இருந்தாலும் முந்தைய அரசு இதை உச்ச நீதி மன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்றிருந்தாலும் அதை ஏதோ காரணத்திற்காக பின்னர் திரும்பப் பெற்றுவிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த அரசு உடனடியாக இதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றுவது

48 மேட்டூர் அணையிலிருந்து காவேரி டெல்டா பிரதேசப் பாசனத்திற்கு
தண்ணீர் விடாதது குறித்து

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஜூலை 9]

நியாயம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும், வலுத்தவர்கள் யார் என்று பார்ப்பதை விட நியாயம் எது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, 1924ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் குறைந்த பட்சமாக மழை பெய்யும் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் அதுமட்டுமல்ல. அந்த ஒப்பந்தம் ஐம்பதாண்டுகளுடன் முடிவடைந்துவரும் என்று சொல்வது தவறு. அந்த ஒப்பந்தத்தில் ஏதாவது மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்றால், ஐம்பதாண்டுகளுக்குப் பிறகு அதனைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, 1974ஆம் ஆண்டோடு ஒப்பந்தம் முடிவடைந்துவிடுகிறது என்று சொல்வது தவறு. எனவே இந்த அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, காவிரி நதி நீர் சம்பந்தமான இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தஞ்சை விவசாயிகளிடத்திலே எந்த அளவு அக்கறை காட்டுகின்றார்களோ, அதே அளவு அக்கறையை அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிறது என்பதை முதலில் தெளிவாக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவிரி நதி நீர்ப் பிரச்சினை என்பது கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக தீவிரம் அடைந்து வருகிறது என்பதை நாமனைவரும் அறிவோம். அந்தப் பிரச்சினையை இரண்டு கண்ணோட்டத்தோடு அணுக வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஒன்று நீண்ட கால அடிப்படையில் அதற்குத் தீர்வு காண்பது; இரண்டாவது இன்றைக்கு உடனடியாக தஞ்சையிலே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எந்தப் பாதகமும் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பது என்பதாகும். நீண்டகால அடிப்படையில் தீர்வு காண்பது என்பதை எண்ணும் போது, 1924ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தைப் பற்றியும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல 'லிமிடெட் ப்ளோஸ்' என்பதைப் பற்றியெல்லாம் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். உச்சநீதி மன்றத்திற்குப் போக வேண்டுமா, நடுவர் தீர்ப்பிற்கு விட வேண்டுமா, 'காவிரி வேலி அதாரிடி' என்று செய்யலாமா என்பதையெல்லாம் நீண்ட கால அடிப்படையில் நாம் நன்கு சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றது, சென்ற மாதம் 30 ஆம் தேதி. அதற்குப் பிறகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையும், சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளும், தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கிடையில் கூட, இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் உயர்மட்ட அதிகாரிகளோடு கலந்து நானும் பேசியுள்ளேன். நம்முடைய சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி குறிப்பிட்டார்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

கள். இதிலே விவசாயிகளையும் அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவு காண்பது அல்லது முடிவை அறிவிப்பது அவசியம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசுவதற்கு நேரமில்லை. ஏனென்றால் சாதாரணமாக தஞ்சை டெல்டா பகுதிக்கு தண்ணீர் விடப்பட வேண்டியது ஜூன் மாதம் கடைசி வாரத்தில் தான். எப்போதும் அது தான் மரபு. ஆனால் 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்த நிலை மாறி வந்துள்ளது. 1974-ல் ஜூலை மாதம் 20ஆம் தேதி மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. 1975-ல் ஜூலை மாதம் 4ஆம் தேதியும், 1976-ல் ஜூலை மாதம் 24ஆம் தேதியும் தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டிருக்கிறது. 1960-61 என்று எடுத்துப் பார்க்கின்ற போது, 1960-ல் ஜூன் மாதம் 15ஆம் தேதி விடப்பட்டிருக்கிறது. 1961-ல் ஜூன் மாதம் 19ஆம் தேதி விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு மாதம் தள்ளி வந்துவிட்டோம் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்தச் சூழ்நிலையில் மேட்டூரிலே இன்றைக்கு இருக்கின்ற தண்ணீரைத் திறந்துவிட்டால், அது குறுவை சாகுபடிக்குப் போதாது என்பது நாம் அறிந்த ஒன்று. ஆனால் அதே நேரத்தில் குறுவை சாகுபடியைக் கட்டாயம் செய்து தீரவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசாங்கம் உறுதியாக இருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், குறுவை சாகுபடி செய்வதைத் தள்ளிப் போடுவதற்கோ தாமதப்படுத்துவதற்கோ, நிச்சயமாக நம் முடைய நாட்டு மக்களின் அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது இடம் கொடுப்பது சரியாகாது என்பதை இந்த அரசாங்கம் தீவிரமான கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அதை உணர்ந்துதான் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருநாடக மாநில முதலமைச்சரோடு தொடர்புகொண்டு—நாளைக்கு ஒரு நாள் விடுமுறை இருக்கிறது—அந்த ஒரு நாளைக் கூட இதற்காகப் பயன்படுத்தி, பெங்களூருக்குச் சென்று அவர்களைச் சந்தித்து, நம்முடைய விவசாயிகள் பிரச்சினை பற்றியும், காவிரி நதி நீர் பிரச்சினைபற்றியும் பேசுவதற்கு இருக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு நல்ல முடிவு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்று நான் எதிர் பார்க்கின்றேன். பொதுவாக அண்டை மாநிலங்களோடு இருக்கக் கூடிய நதி நீர் பிரச்சினையை நாம் கொஞ்சம் ஜாக் கிரதையாகக் கையாள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதில் எப்படியும் தஞ்சையில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படாமல், குறுவை சாகுபடி எந்தவந்தத்திலும் பாதிக்கப்படாமல், பரிகாரத்தைக் காண நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, இந்தப் பிரச்சினையில் தொடர்ந்து சிந்தித்து, அதற்கான செயல்களை வகுத்துக் கொண்டிருப்பதால், அவையை ஒத்தி வைத்துத்தான் விவாதிக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 9]

திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக குறுவை சாகுபடி நடக்கும், அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையை ஒத்திவைக்கக்கோரி அனுமதி கேட்டுத்தான் முன்னறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, விளக்கம் கேட்டால் போதும்.

திரு. கோ. சி. மணி : விளக்கம்தான் கேட்கின்றேன். சொன்னால் சொல்லட்டும், இல்லாவிட்டால் வேண்டாம். குறுவை நடலாம் என்று சொன்னதால், குறுவை விதை எப்போது, எத்தனை நாட்களில் நடலாம் என்று உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியுமா?

(பிற்பகல் 4-20)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் என்பதைத் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தலைவரவர்களே, நடவு எப்போது தேவை என்பதை விவசாயிகள் நன்கு அறிவார்கள். எப்போது நடவு செய்தால் நல்லதென்று அவர்கள் கருதுகிறார்களோ, அந்த நாளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு பணிபாற்றலாம். அதற்கு இந்த அரசு ஒப்புதல் தருமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அவசியமில்லாததால், தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

(2) சென்னை புதுக் கல்லூரியைக் காலவரம்பின்றி மூடிவிடுவதாக அதன் நிர்வாகம் அறிவித்துள்ளது குறித்து.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னை நகரிலுள்ள புதுக் கல்லூரியை காலவரம்பின்றி மூடிவிடுவதாக அதன் நிர்வாகம் அறிவித்துள்ளதால், ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் கல்வி பயிலும் வாய்ப்பினை இழந்து தவிக்கும் நிலைமையைக் கருதியும், கல்வியினுடைய முக்கியத்துவத்தைக் கருதியும் தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னையில் நடக்கும் இந்தப் பிரச்சினை குறித்துப் பேச வேண்டுமென்று என்னுடைய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை இங்கே நான் முன்மொழிய அனுமதி கோருகிறேன்.

1977 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தீர்மானத்தை முன்மொழிய வேண்டாம். அவை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க என்ன அவசியமென்று கூறவேண்டும்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னை நகரில் நடைபெறுகின்ற புதுக் கல்லூரி நிர்வாகம் நேற்றைய தினம் திடீரென்று அந்தக் கல்லூரி காலவரையறையின்றி மூடப்படுமென்று அறிவித்துள்ளது. ஏறக்குறைய 2,000 மாணவர்கள் அந்தக் கல்லூரியில் பயிலுகிறார்கள். அந்தக் கல்லூரி இன்றைக்கு மூடப்பட்டுள்ள காரணத்தால், சென்னை நகரில் உள்ள அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் இன்றைக்கு மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. மாணவர்கள் கோரிக்கை நியாயமானது. நிர்வாகத்தினரே அதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்லூரியில் அதிகபட்சமான கட்டணம் வசூல் செய்கிறார்கள். அதுவும் சென்னை நகரில் உள்ள பிற கல்லூரிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, புதுக் கல்லூரி நிர்வாகம் வசூலிக்கும் கட்டணம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று நிர்வாகத்திற்கு மாணவர்கள் மரபுப்படி தூது மூலம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது தவிர, இன்னும் ஒரு கொடுமையான காரியம் சென்னை நகரக் கல்லூரிகளில் மட்டுமல்லாமல், தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல்வேறு கல்லூரிகளிலும் நடைபெறுகிறதென்பதை இந்தச் சூழ்நிலையில் சொல்லுவதற்குக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை நகரில், அதிலும் குறிப்பாக புதுக் கல்லூரியில் டொனேஷன் என்ற பெயரால் மாணவர்களிடமிருந்து பணம் பெறப்படுகிறது. எந்தப் பாடத்திற்கு அதிக “ரஷ்” இருக்கிறதோ, “டிமான்ட்” இருக்கிறதோ, அந்தப் பாடத்தில் சேர விருப்பமுடையவர்களிடமிருந்து நன்கொடை என்ற பெயரால் கல்லூரி வசூலிக்கிற நிலைமையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. கேட்டால், நாங்கள் பல்வேறு சௌகரியங்களை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் எந்தக் கல்லூரி நிர்வாகமும் அனுமதியின்றி நன்கொடை பெறக் கூடாதென்று அறிவித்திருந்தும் கூட, இன்றைக்குப் புதுக் கல்லூரி நிர்வாகம் அதிக பட்சமாக நன்கொடையைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டணத்தையும் கூடுதலாக வசூலித்திருக்கிறது. வேறு பல கோரிக்கைகளையும் கோரும் மாணவர்கள் இன்று வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூடிப் பேசியிருந்தால் நல்ல முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம். ஆனால் கல்லூரி நிர்வாகம் கதவடைப்பு செய்திருக்கிறார்கள், தொழிற்சாலைபோல. இந்தக் கல்லூரி உடனடியாகத் திறக்கப்படாவிட்டால், இந்த நேரம் பல்வேறு கல்லூரிகளுக்கும் பரவும்; தமிழகம் முழுவதும் பரவுமென்று கூறி, இந்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[1977 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னை புதுக் கல்லூரி மூடப் பட்டிருப்பது சம்பந்தமாகக் கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களைவைத்து நான் இந்த அறிக்கையைத் தருகிறேன். சென்னை புதுக் கல்லூரியில் 8—7—1977-ல் மாணவர்கள் சில கோரிக்கைகளை எழுப்பியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மாணவர்களின் கோரிக்கைகளின் மீது கல்லூரி முதல்வர் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளைப்பற்றிப் பின்னாலே பேசுகிறேன்.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: On a point of order, Sir. May I request the Hon. Minister to reply from the Minister's proper place?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர்களுக்கு உரிய இடம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இங்கே அது இல்லை என்பது உண்மை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னை புதுக் கல்லூரியில் 8—7—1977-ல் மாணவர்கள் சில கோரிக்கைகளை எழுப்பியதாகவும், அதற்காகக் கல்லூரி நிர்வாகம் எடுத்த நடவடிக்கைகளைக் குறித்தும், இந்த அறிக்கையை உங்கள் முன்னர் வைக்கிறேன்.

கட்டாய நன்கொடை வேண்டாமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். முதல்வர் கட்டாய நன்கொடை வசூலிக்கப்படவில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். படிப்புக் கட்டணங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். கட்டணக் குறைப்பு நிர்வாகத்தினரால் ஆலோசித்துச் செய்யப்பட வேண்டும் ; கல்லூரி நிர்வாகக் குழுவின் செயலர் ஐப்பான் சென்றிருக்கிறார் ; குழுவினர் அனைவரும் விரைவில் கூடி இதுபற்றி முடிவெடுப்பார்களென்று சொல்லியுள்ளார்கள். கல்லூரி மாணவரைவைத் தேர்தல் பற்றிக் கேட்டபோது, 8—7—1974-ல் அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது ; இது கல்லூரியில் கடைப்பிடிக்கப்படுமென்று முதல்வர் அறிவித்துள்ளார். மாணவர்களுக்குக் கழிவறை வசதிகள் மேலும் செய்து தரப்படவேண்டுமென்று மாணவர்கள் கேட்டுள்ளார்கள். நிர்வாகத்தினர் 1½ இலட்சம் ரூபாய் செலவில் புது கழிவறைகள் கட்ட முடிவு செய்துள்ளனர். இன்னும் மூன்று மாதத்தில் இவ்வேலை செய்து முடிக்கப்படுமென தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. டென்னிஸ் மைதானம், கூடைப் பந்து மைதானம் செப்பனிடப்பட வேண்டுமென்று மாணவர்கள் கேட்டுள்ளார்கள். செப்பனிடும் பணி விரைவில் மேற்கொள்ளப்படுமென்று தெரிவித்துள்ளார்.

1977 ஜூலை 9]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

கல்லூரியின் வெள்ளி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப் படல் வேண்டுமென்று மாணவர்கள் கேட்டுள்ளதற்கு 1977 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் இது நடக்கவிருக்கிறதென்று முதல்வர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிற்றுண்டி விடுதி ஏற்பாடு செய்யப்படல் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் சிற்றுண்டி விடுதியின் பாத்திரங்களையும், கண்ணாடி பீங்கான் சாமான்களையும், மேசை நாற்காலிகளையும் பெருமளவில் சேதப்படுத்துவதால், எந்த ஒப்பந்தக்காரரும் சிற்றுண்டி விடுதி நடத்த முன்வரவில்லை. இருப்பினும் இந்த ஆண்டு ஒருவரை சிற்றுண்டி விடுதி நடத்த அமர்த்தியுள்ளோம், இன்னும் இரண்டு நாட்களில் சிற்றுண்டி விடுதி செயல்படுமென்று முதல்வர் தெரிவித்துள்ளார்.

மேற்கண்ட குறிப்புரைகளை முதல்வர் மாணவர்களிடையே கூறி அமைதியாக வகுப்பிற்குச் செல்லுமாறு கேரளியபோதிலும், மாணவர்கள் பிடிவாதமாக வகுப்புகளுக்குச் செல்லாமல் கல்லூரிச் சொத்துக்களை கல் வீசி சேதம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். நிர்வாகத்தினர் ஒருவருடைய அம்பாசிடர் காரையும் சேதப்படுத்தினர். சேதங்களின் மதிப்பு ரூ. 15,000 முதல் ரூ. 20,000 வரை இருக்கும் என முதல்வர் தெரிவித்திருக்கிறார். சூழ்நிலை மேலும் மோசமடையாமலிருக்க, கல்லூரி மறு தேதி குறிப்பிடப்படாமல் மூடப்பட்டுள்ளதாக முதல்வர் அறிவித்துள்ளார். நிர்வாகத்தினருடன் கலந்து பேசி விரைவில் கல்லூரியைத் திறக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. எனவே, இது குறித்து சபையை ஒத்திவைத்துப் பேச அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கல்லூரி நிர்வாகத்தினுடைய பதிலைச் சொன்னார்கள். இதில், அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க என்ன முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இது பற்றிப் பேசுவார்த்தை நடத்த கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரேயொரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல அனுமதி வேண்டுகிறேன். கட்டணத்தைப் பொறுத்த அளவில், நிர்வாகம் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்றும், அமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாகக் குழுவின் செயலாளர் வெளியூர் போயிருக்கிறாரென்றும் சொல்லப் பட்டது. கல்லூரி விதிகளின்படி, கட்டணத்தை அரசு நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. பி.யூ.சி.க்கு ரூ. 240 ; டிகிரி-க்கு 45 ரூபாய் வீதம் 6 தவணைகள். ஆகவே அந்த உரிமை நிர்வாகத்திற்கு

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1977 ஜூலை 9]

அளிக்கப்படவில்லை. இதிலிருந்தே நிர்வாகம் வேண்டுமென்றே
கோளாறு செய்து கொண்டிருக்கிறதென்பது தெரிகிறது. இதை
அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது பற்றி விசாரித்து
நடவடிக்கை எடுக்கலாமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி
அமைச்சர் வளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு
அனுமதி மறுக்கிறேன்.

3. மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்ட
மன்ற மேலவை விதிகளின் 6-வது வதியின் கீழ் மேலவையின் 52-
வது கூட்டத் தொடருக்கு கீழ்க்காணும் உறுப்பினர்களை,
மேலவை மாற்றுத் தலைவர் பட்டியலில் இடம் பெறுமாறு நான்
நியமித்துள்ளேன் :

1. திரு. க. அறிவழகன்.
2. திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்.
3. திரு. டி. சந்தோஷம்.
4. திரு. டி. வி. டிமாண்டி.

4. அரசின் சட்ட முன்வடிவு :

தமிழ்நாடு கடன் நிவாரண சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 1/1977).

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR :
Mr. Deputy Chairman, Sir, I beg to move.—

“That the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Second Amendment)
Bill* 1977 (L.A. Bill No. 1 of 1977), passed by the Assembly, be taken
into consideration”.

In moving the Bill, I wish to say that liquidation of rural indebtedness
is an important welfare measure. By the Tamil Nadu Indebted Agri-
culturists (Temporary Relief) Act, 1976 (President's Act 15 of 1976)
and the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1976

* 97 ஆம் பக்கத்திற் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது

1977 ஜூலை 9] THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR]

(President's Act 16 of 1976), as amended by the Tamil Nadu Relief Laws (Amendment) Act, 1977 (President's Act 3 of 1977), suits for the recovery of debts due from agriculturists and other indebted persons and applications for the execution of decree for payment of money passed in any such suit have been barred up to the 15th July 1977. By section 12-A of the Tamil Nadu Pawn Brokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943), as substituted by the Tamil Nadu Indebted Agriculturists and Indebted Persons (Special Provisions) Act, 1976 (President's Act 17 of 1976) and as subsequently amended by the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Amendment) Act, 1977 (President's Act 3 of 1977), the sale by the pawn-brokers of the pledges pawned with them has also been barred up to the 15th July 1977.

As the drought conditions continue to prevail in many parts of the State, the agriculturists and other indebted persons are still not in a condition to repay all the loans taken by them. They will require some more time to rehabilitate themselves and better their economic conditions. It is considered that the moratorium on debts should be further extended for a period of six months, that is, up to and inclusive of the 15th January 1978. It is also considered that the ban on the sale by the pawn brokers of pledges pawned with them should also be further extended for a period of six months, that is, up to and inclusive of the 15th January 1978. The Bill seeks to achieve the above objects.

Sir, I request the House to accept the motion.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப் பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977) ஆய்விற்ரு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் ஒத்தி வைப்பதற்காக மட்டுமே வந்திருக்கிறது. ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்கு இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்தை மறுபடியும் நீட்டிப்பதற்கு வகை செய்கின்ற ஒரு சட்டமாகத்தான் இந்த மன்றத்தில் வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை இயற்றுகின்ற போது, இந்தச் சட்டம் யாருக்காக இயற்றப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு சாராருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க என்று சட்டம் போட்டால், அது எத்தனை சதவிகிதத்தினருக்குப் பாதுகாப்பளிக்கிறதோ அதைவிட அதிகப்படியான சதவிகிதத்தினருக்கு அது பாதிப்பளிக்கக் கூடாது என்பதை

56 தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 1/1977)

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1977 ஜூலை 9]

இந்தச் சட்டத்தை இயற்றுகின்ற அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இந்தக் கடன் வாங்கியவர்களுக்கு கடனைத் திருப்பித் தர காலம் நீடிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவந்த பிறகு, கடன் வாங்க வேண்டும் என்று இருப்பவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் கடன் கிடைக்காமல் அவர்கள் படுகிற வேதனையையும் அரசு தீர்க்க வழி செய்ய வேண்டும். ஒத்திவைப்பதற்காக என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வருகிறபோது கடன் வாங்குபவர்களுக்கு வழி செய்யாததற்குக் கவலைப் படுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திற்குப் பின் இதற்கு மாற்றுச் சட்டம் ஒன்று கொண்டுவந்து தக்க வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடன் வாங்கியவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலைக்கு கிராமங்களில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புற மக்கள் குடும்பம் நடத்துவதற்கு வழி இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கு கடன் வாங்க வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது. இதற்கு மாற்று வழி என்ன? இதற்கு ஒரு மாற்று வழி செய்யாமல், சட்டத்தை மட்டும் போட்டு விடுவதால், கிராமப் புறங்களில் மக்கள் தொல்லைப் படுகிறார்கள். கிராமப் புறங்களில் வங்கிகள் ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். 20 அம்சத் திட்டங்கள் வந்தால், தொல்லைகள் தீரும் என்று சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் நடைமுறையிலே இல்லை. இப்படிப்பட்ட செய்திகளை யெல்லாம் வாஞ்சை மூலமும் பத்திரிகைகள் மூலமும் கேட்டோம். இதையெல்லாம் எதிர்பார்த்த மக்கள் ஏமாந்து போயிருக்கிறார்கள். பலன் எதுவும் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை எதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்? மக்கள் தொல்லைகள் ஏற்படும்போது கடன் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி யோசித்தார்களா என்றால், யோசனை செய்யவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இந்த நேரத்தில் இதை என்னால் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. இன்னொன்று கடன் வாங்க வேண்டியவர்களுக்கு, இந்தச் சட்டம் வந்ததாலே, கடன் கொடுப்பதற்கு ஆள் இல்லை என்று ஊரிலே பேசிக் கொள்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஆறு மாத காலத்திற்கு என்று குறிப்பிட்டு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்துகின்ற சக்தி மக்களுக்கு ஆறு மாதத்தில் எப்படி வரும்? அவர்கள் அந்த சக்தியைப் பெறுவதற்கான அடிப்படை ஆதரவு என்பதைப் பற்றி யார் சொன்னார்கள்? உள்ளபடியே சொல்கிறேன். நான் கிராமத்தில் பிறந்தவன். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், வருகிற ஆறு மாத காலத்தில் விவசாயிகள் குறுவை நடவு நடப்போகிறார்களா, நடவு உண்டா இல்லையா என்ற சந்தேகத்தில்தான் இருக்கிறார்கள். எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றி நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நடவு நடந்து அறுவடையாக மேலும் 5 அல்லது 6 மாதங்கள் ஆகும். அந்த 5 அல்லது

1977 ஜூலை 9] [திரு. கோ. சி. மணி]

6 மாதத்தில் அறுவடையாகி, அதற்குள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கின்ற சக்தி எப்படி வரும்? அதுவும் இந்த வருடம் விளைகிறது என்ற நம்பிக்கையும் இல்லை. காரணம் சீசனைப் பார்த்துத்தான் நடுவார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை, குறுவையைப் பொறுத்தவரை, நிலத்தின் வளத்தைப் பார்க்கமாட்டார்கள், உரத்தைப் பற்றி யோசிக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பருவம்தான் முக்கியம். இது எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள வழக்கம். பருவம்தான் முக்கியமானது என்று இருப்பவர்கள். இருக்கின்ற நிலத்தை உழுது நாற்றை பருவத்தே நட்டு விடுவார்கள். இதுதான் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் உள்ள வ்வுசாயிகளின் வழக்கம். அதுவும் இந்த முறை நாற்று நடவு போடுவதற்கு முடியாமல் நிலைமை நீண்டு கொண்டு போகிறது. ஏதோ எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருப்பதால் வாதிட வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இப்படிப் பேசுவதாகக் கருதவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறுவை எப்போது நடப்படும் என்பது கூட தெரியவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறுவை மகரூல் ஆரம்பித்திருந்தாலும், அதைப் பற்றி நினைக்கலாம். அதுவும் இல்லை. சீக்கிரத்தில் இந்த மாதத்திலாவது குறுவை நடுவதற்கு அரசு என்ன வசதியைச் செய்திருக்கிறது என்பதும் தெரியவில்லை. அதற்காக எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கொடுக்கவில்லை. ஆறு மாதத்திற்குள் எப்படி அவர்கள் கடனைத் திருப்பித் தந்து விட முடியும்? அதை ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு என்று நீடித்தால் என்ன என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாசி மாதத்தில்தான் சம்பா தாளடி பயிர் செய்வார்கள். இதுவரையில் அவர்கள் பட்டிருக்கின்ற கடன்களையெல்லாம் ஒரு ஆறு மாதத்தில் எப்படித் தீர்த்துவிட முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வயிற்றுவலி வந்தால், மருத்துவரிடம் போவதைவிட, மளிகைக் கடையைக் காட்டி, ஒரு அணுவுக்கு சோடா வாங்கிக் குடித்தால் சரியாகிவிடும், உடனே நிற்கும் என்பார்கள். அதுபோல.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சோடா வாங்கிக் குடித்து விட்டால் உடனே வயிற்றுவலி நிற்குமா?

திரு. கோ. சி. மணி : நான் சாதாரண வயிற்றுவலி வந்தால் நிற்கும் என்றுதான் சொல்கிறேன். ஆக இந்த ஆறு மாத காலத்தில் கடன் வாங்கியவன் திருப்பித் தருகிற அளவுக்கு வாய்ப்பு வந்துவிடுமா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நிச்சயமாக அது முடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1977 ஜூலை 9]

இது இன்னும் கொஞ்சம் நீண்ட காலத்திற்கு வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கலாம். அடிக்கடி ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒத்திப் போடலாம் என்று இருக்கிறது. 1938 ஜூனில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு கொடுமை விளைவிக்கும் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு ஒத்துவரவில்லை என்பதற்காக அதற்குப் பிறகு அது திருத்தப்பட்டது. விவசாயக் குத்தகைச் சட்டங்கள் ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய புரொவிஷன் மாற்றப் பட்டது. இப்போது கூட விவசாயிகள் குத்தகை பாக்கியை அரசு கொடுக்கிற வரம்பிற்குள் கொடுத்துவிடுகிற நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். தாளடியே நடக்கூடாது என்று அரசு உத்தரவிட்டது. அதற்குப் பிறகு தாளடிக்கும் குறுவைக்கும் சேர்த்து எவ்வளவு குத்தகை சீட்டு இருக்கிறதோ அதற்கான நோட்டீஸ் இந்தப் பசலியில் வந்துவிட்டது. அது மாதிரி நேரத்தில் தள்ளி வைப்பதை ஒத்திப் போடக்கூடாது. அந்தக் கடனை மட்டும் ஒத்தி வைத்துப் பயனில்லை. கடனையே ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை வரவேண்டும். கடன் நிவாரணத்திற்காக ஆறு மாதத்திற்கு ஒத்தி வைக்கிறோம் என்று சொல்வது சாதாரண விவசாயிகளுக்கு பலனளிப்பதாகத் தெரிய வில்லை. கடன் வாங்குகிறவர்கள் எத்தனை வட்டியானாலும் வாங்குகிறார்கள். இப்போது கடன் கொடுப்பார் யாருமில்லை. தங்க நகைகள், பித்தளைப் பாத்திரம், செம்புப் பாத்திரம் எதற்குமே கிடைக்கவில்லை. அலுமினியப் பாத்திரங்களுக்கும் பழைய வேட்டிப் பட்டுப் புடவைகளுக்கும் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலை இருந்தது. இப்போதில்லை. அதற்காக கடன் கொடுப்பவர்கள் எத்தனை வட்டி வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். கடன் எப்படியும் கொடுக்கலாம், வாங்கலாம், வசூலிக்கலாம் என்று சட்டம் கொண்டு வரச் சொல்லவில்லை. அப்படிக் கொடுக்கிற முதலாளிகள் எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள், எப்படி அவற்றை வசூலிக்கிறார்கள். இது தேவையில்லை என்று சொல்லிய பிறகு வட்டிக் கடைகள் மட்டுமல்ல, வணிக வங்கிகள் பூராவும் சாத்தப் பட்டுவிட்டன. கூட்டுறவு வங்கியில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். நான் கூட்டுறவு வங்கித் தலைமையில் இருந்த போது இதுபற்றி ஆராய்ந்தேன். வட்டிக்கடைக்காரர்கள், வணிக வங்கிகள் மூலமாக எத்தனை ரூபாய்க் கடன் பண்டங்களுக்கும் பாத்திரங்களுக்கும் தங்க நகைகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதே சமயம் அந்தக் கடைகள் மூடப்பட்ட பிறகு, கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாக எவ்வளவு கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கையும் பார்க்கும்போது, தனிப்பட்ட கடைகளில் கொடுத்த கடன்கள் கோடிக்கணக்கிலும் இவை ஆயிரக் கணக்கிலும் இருந்ததைப் பார்த்தோம். இது எப்படி ஒத்து வரும்? கூட்டுறவு வங்கியில் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? எத்தனை நகைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? கூட்டுறவு வங்கி என்பது ஒரு ஜில்லாவில் ஏறத்தாழ 15 இடங்களில் இருக்கிறது. தஞ்சை

1977 ஜூலை 9] [திரு. கோ. சி. மணி]

மாவட்டத்தில் 30 கிளைகள் இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். எத்தனை கிராமங்களில் எத்தனை வட்டிக் கடைகள் இருந்தன. மக் கடைகள் கூட இல்லாத கிராமங்களில் வட்டிக் கடைகள் இருந்ததைப் பார்த்தோம். வெற்றிலைப் பாக்குக் கடைகள் கூட இல்லாத கிராமங்களில் வட்டிக் கடைகள் இருந்தன. இதைப் பற்றி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் பேசினார்கள். மறுக்கவில்லை. ஆனால் நியாயமான வட்டி வாங்கும் அளவில் கடைகள் திறந்திருக்கிறோம் என்ற அளவிலாவது, கொள்கையாவது இதில் இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை எதிர்க்கிறேன் என்று அர்த்தமல்ல, வரவேற்கிறேன். ஆறு மாதங்களுக்கு சங்கடமில்லாமல் ஒத்தி வைக்கிறார்கள். பரவாயில்லை. இந்த சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிந்து அதற்குப் பிறகாவது வெளியிலே கடனைப் பெறமுடியாமல் தவிக்கிறவர்கள் அவதியைக் களையும் வகையில் இந்த அரசு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு மேலவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் விவசாயிகளுக்கும் மற்றும் நலிவடைந்தவர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிப்பது அறிந்து சந்தோஷப்படுகிறோம். இருந்தாலும் ஆறு மாதம் இப்படி ஒத்தி வைத்துக்கொண்டே போவதால், யாருக்கும், கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும் வாங்கியவர்களுக்கும் நிலையில்லாத ஒரு நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. கொடுத்தவர்கள் எப்படி வாங்குவது என்று தெரியவில்லை. நாட்டில் பான் புரோக்கர்கள் ஊர் தெருக்களில் எல்லாம் கடை வைத்து தொழில் செய்தார்கள். கூட்டுறவு வங்கிகள்தான் பத்து பங்கு நூறு பங்கு அவர்கள் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள். தெருக்களில் சாதாரணமாக பணம் கொடுத்து வாங்குகின்றவர்கள் சட்டி, பானை, பாத்திரம் பண்டங்களை வைத்துக்கொண்டோ, கை மாத்தாகவோ பல வழிகளில் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் இப்போது கடன் கொடுப்பதில்லை. கொடுத்துவிட்டுக் கஷ்டப்படுவது யார்? இதனால் கஷ்டப்படுவது ஏழைகள் தான், பணக்காரர்கள் அல்ல. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நான் நிமிர்ந்து பார்த்த பிறகு, தஞ்சையோடு திருச்சியையும் சேர்த்துக் கொண்டு சொன்னார்கள். மழை பெய்யாவிட்டால் எல்லோருக்கும் தான் சிரமம். காவிரிப் பாசனம் திருச்சிக்கு நிறைய இருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்திலும் லிப்ட் இர்ரி கேஷன் பம்பி மிஷின் வைத்து எடுக்கிறார்கள். என்ன செய்தாலும் ஜலம் வருவதில்லை. அதனால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் எப்படிக் கடனைக் கொடுப்பார்கள்? ஏற்கனவே வாங்கியதையே கொடுக்க முடியவில்லை. இதற்கு முடிவான நிவாரணம் வரவேண்டும். சர்க்கார் பணம் மட்டும் கொடுத்தால் போதுமா? சாகுபடி செய்ய வழி வசதி செய்ய வேண்டாமா? விவசாயிகள்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1977 ஜூலை 9]

மட்டுமல்ல, கிராமத் தொழிலாளிகள், தச்சர், கொல்லர் எல்லோரும் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் கடனுக்குச் சொல்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கத்தில், வாங்கியதை மட்டும் எப்படித் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும்? அவர்களுக்கு என்று தனியாக விளைகிறதா? சர்க்கார் கடனையும் கூட்டுறவுக் கடனையும் கொடு என்னும்போது கஷ்டமாகிவிடுகிறது. தனியார் கடன் கொடுத்தவர்கள் கெடுபிடி செய்கிறார்கள் என்றாலும் ஒப்புக்கொள்ளலாம். கூட்டுறவு சங்கத்திற்காக அதிகாரிகள் வந்து மிரட்டுவதைப் பார்த்தால், ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. முன்னால் கவர்னர் ஆட்சியில் ஆலோசகர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இருந்தபோது ஏதேதோ சொன்னார்கள். துறையூர் பக்கத்தில் ஒரு கிராமத்தில் இந்தக் கடன் வசூல் கெடுபிடி மும் முரமாக இருந்தபோது, ஒரு சம்பவம் நடந்தது. ஒரு ஏழைக்குடும்பத்தில் ஐந்தி செய்ய ஒன்றுமில்லை. என்ன இருக்கிறது என்று அதிகாரிகள் கேட்டனர். என் கழுத்தில் தாலிதான் இருக்கிறது என்று அந்த அம்மான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சரி அதையே கொடு என்று கேட்டு வாங்கிச் சென்றுவிட்டதாகச் செய்தி வந்தது. இதையெல்லாம் கூட சில சமயம் மறந்துவிடுகிறார்கள். ஏழையின் தாலியில் என்ன இருக்கப்போகிறது? பணக்காரர் வீட்டுத் தாலியிலாவது ஐந்து பவுன் இருக்கும். ஏழையின் தாலியில் மஞ்சள் கயிறு, பொட்டு, மணி இதுதான் இருக்கும். பத்து ரூபாய்கூட பொறுது. அதைப் பற்றிக் கூட்டம் போட்டு பேசி ஆட்சேபம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகை பால் கூட்டுறவு வங்கிக் கடனை ஒத்தி வைத்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். மழை பெய்தால்தான் தண்ணீர் வரும். அரசியல்வாதிகள் தேர்தல் காலத்தில் மேடை போட்டு ஏராளமாகப் பேசினோம். மழை பெய்தால்தானே? அது பெய்வதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : “ நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை ” என்பது பெரியவர்கள் வாக்கு.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இதிலிருந்து நாட்டில் நல்லவர்கள் என்று ஒருவருமே இல்லை என்று தெரிகிறது. (சிரிப்பு) கருநாடகத்திலும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. நல்லார் ஒருவர் உளரேல் என்றால், இனிமேல் யாராவது உளறினால்தான் உண்டு. (சிரிப்பு) எங்கள் பகுதி திருவாணைக்கா, ஸ்ரீரங்கத்தில் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கின்றனர். அவர்களில் சிலருக்குக் கடன் கொடுத்தேன். அதுகூட வருமோ வராதோ என்று பயந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் கூட்டுறவுக் கடன், சர்க்கார் கடன்கள் ஆகியவற்றை வசூல் செய்வதை நிறுத்த வேண்டும். ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு அதற்கான

1977 ஜூலை 9] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

சட்டம் வந்தால், கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும். வட்டிக் கடன்காரர்கள் ஒன்றரை பைசா வட்டி வாங்குவதாக எழுதிவிட்டு அதிகமாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். ஏழைகளுக்கு சமயத்தில் வேறு யார் கொடுக்கிறார்கள்? ஒருவரும் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஊரில் போக்கிரி என்று சிலர் இருப்பார்கள். அவர்கள் வேண்டுமானால் கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் அவனிடம் வாங்கியதைக் கொடுக்காவிட்டால், தெருவில் போகும்போது எதாவது செய்துவிடுவானே என்ற பயம் இருக்கும். கொடுத்துவிடுவார்கள்.

(பிற்பகல் 4-50)

தங்கத்தைத் தெரியாமல் கொண்டுபோய் விற்றுவிடும் நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் பற்றி நினைக்கிறபோது, நாட்டில் ஒரு பயம் இருக்கிறது. இப்போது 'எவர்திங்ஸ்' எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், விலை திடீரென்று இறங்கிவிட்டது. அதனால் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும், கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் தொந்தரவு. அப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகளுக்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காமல் சரியான நிவாரணம் தர வேண்டும். வெட்டு ஒன்று, துண்டு இரண்டு என்று இதனை முடித்துவிட வேண்டும். நீடிக்க விடக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய முடிவான ஒரு 'பில்' சர்க்கார் கொண்டு வந்து நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***THIRU D. SANTOSHAM :** Hon. Deputy Chairman, Sir, quite understand and appreciate the fact that our Ministry that has just taken charge is, through this Bill, only trying to maintain the *status quo* temporarily till they are in a position to bring forward a more considered legislation. But, even so, it is my bounden duty to draw the attention of the Government to the grave and tragic consequences which have followed in the wake of this ill-conceived legislation. This moratorium which has not conferred any benefit on anybody has plunged the entire rural community, the creditors, the borrowers as well as the rest, into a state of total uncertainty and insecurity. The sad plight of the creditors is easily imaginable. But I would like to mention one concrete instance which would rather emphatically point to the tragedy of this situation. I know of a family—a family of an Assistant Professor in a College. He retired and drew his Provident Fund money and shortly afterwards, he died. That money was invested in the name of his eldest son on a simple mortgage. The person who got the money on mortgage dug a well, installed a pumpset and has become prosperous. In the family of the Assistant Professor, the widowed mother fell seriously ill and the younger brother ran away

[Thiru D. Santosham] [1977 ஜூலை 9]

from the house and was missing. They had to search for him. They were in dire need of the money. But, unfortunately, the moratorium came in the way and even though the borrower was prosperous and even though the creditor was in urgent need of money, they could not get it. Now let me pass on to the debtor's side. Suppose that in a family of an average agriculturist, someone has fallen seriously ill and they need money to rush him urgently to Madurai, Madras or Vellore Hospital. They may need Rs. 500 or Rs. 1,000. Previously they would have got this money by merely signing a promissory note or executing a hypothecation of their land. But now nobody will give them the money. If at all they should get money, they have got to get it by total sale of the land. When they have to sell the land in urgent pressure, who will pay the real value? They have to sell it for a song. This is tragedy that has got to be put an end to. Without doing it, what is the good of extending this moratorium? The liquidation of agricultural indebtedness is a catchy slogan and will be very helpful in catching votes. Our Government will not do like that, since they have got more than what they need. It is now their duty to do something for this. The previous Government would not have done anything because they thought that they did not have the mandate of the people and they could not take a positive decision. It is now up to the Government not to wait for the full term of six months but to take urgent measure to bring some positive, definite legislation to help the really needy borrowers on the one hand and, at the same time, to restore normalcy in rural credit. Assuming that we have rural banks, are they going really to restore normalcy in rural credit? Suppose one of the members of an average agriculturist family is involved in a criminal case and they have to take him out on bail. They will have to go to Madras and engage a costly lawyer. Can the Rural bank advance money for that purpose? They will have to go to private money-lender for help. Rural credit should, therefore, be restored to normalcy. I think the previous Government were extending the moratorium and putting off the evil day. But, now that a popular Government has assumed charge, it has got to take some positive action. This Government should boldly say that the interest is completely wiped out so that at least the principal may be recovered in easy half-yearly instalments. We should have some trust in the judiciary. Unfortunately, at present, it has been destroyed. I am sure our present Law Minister who himself had been a member of the higher judiciary in this State will try to restore confidence in the judiciary and give power to the judges so that they could, in deserving cases, extend the time for payment of the amount and after looking into each individual case, they could wipe out the interest and direct the principal to be paid in easy

1977 ஜூலை 9]

[Thiru D. Santosham]

instalments I request the Government to bring forward positive and decisive legislation very soon, not waiting for the full term of six months, and bring forward as quickly as possible measures to restore normalcy in rural credit.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத்தலைவரவர்களே, மதிப்பிற குரிய உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல இந்த அரசு ஜூலை திங்கள் 15 ஆம் நாளைக்குள் ஏதாவது ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் மற்றும் ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்கு இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத் தினை நீடித்திருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் “Postponing the evil” என்று சொல்வார்களே, அதைப் போலத்தான் இது என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த “evil”, கஷ்டமானது யாரைச் சேருவது? கடன் கொடுத்தவர்களைச் சாருவதா, அல்லது கடன் வாங்கியவர்களைச் சாருவதா என்பதை இந்த அவையின் முடிவிற்கு விட்டு விடுகிறேன். இந்தச் சட்டம் வந்த காரணத்தினால், மதிப்பிற குரிய உறுப்பினர்கள் கூறியதைப் போல, கடன் கொடுத்தவர்கள், கடன் பெற்றவர்கள் — இவர்களைத் தவிர இந்த மூன்றாவது வகையினர், அதாவது புதிதாகக் கடன் வாங்க முயற்சிப்பவர்கள், இப்போது தங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் கடன் கிடைக்காத நிலையில் இருக்கிறார்கள். வறட்சியினால் சென்ற ஆண்டு எங்கள் பகுதியில் ஒரேயொரு போகம் விளைந்ததின் காரணமாக இந்தச் சாகுபடிக்கு அவர்கள் கடன் பெற்றேயாக வேண்டும். இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க யாரும் தயாராக இல்லை. கூட்டுறவு வங்கிகளிடம் அவர்கள் கடன் பெற்று, அந்தத் தவணைகளும் கொடுக்க வேண்டிய நிலை வந்துவிட்டது. அதை ஓராண்டு தள்ளிப்போட்டால், வட்டியுடன் சேர்ந்து அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. எனவே இந்த நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால், இந்த அரசுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நண்பர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, இந்த வட்டியை நீக்கி அரசுக்கு மட்டும் வகை செய்து, கடன் கொடுத்தவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க ஒரு வாக்குறுதியை அரசு வழங்க வேண்டும். இன்றைய நிலையில் என்ன கடன் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, இந்தக் கடன் மூன்றாண்டுகளில் அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, கடன் பெற்றவர்கள் ஆறு தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்ற வகையில் செய்ய வேண்டும். கடன் கொடுத்தவர்களிடம் அசலே இல்லை என்று சொல்லலாமா, அது நியாயம் ஆகுமா என்பதை இந்த அரசு கருதிப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் கடன் கொடுத்தவர்கள் எல்லோருமே கடனைக் கொடுத்து வட்டியில் பிழைப்பவர்களாகக் கொள்ள முடியாது என்றாலும், வேண்டியவர்களுக்

[திரு கே. எஸ். கணபதி]

[1977 ஜூலை 9]

காக கடன் கொடுத்திருக்கலாம் ; அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் பார்த்து கடன் கொடுத்திருக்கலாம். அந்தக் கடன் முழுவதையும் திரும்பக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்வது தவறாகும்.

அடுத்து, இந்த நிவாரணச் சட்டம் உண்மையில் நிவாரணத்தை அளித்து விட்டதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்லமுடியும். கடன் கொடுத்தவர்கள் பயந்தவர்களாக இருந்தால்தான் சட்டம். மற்றவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் சட்டமே இல்லை. சென்னையில் சொல்கிறார்களே, ஈட்டிக்காரர்கள், காபுலிக் காரர்கள், இவர்களிடம் எல்லாம் இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது. அவர்களிடம் ஒரு மாதத்திற்கு நூறு ரூபாய்க்கு 12 ரூபாய் வட்டி என்றால், வட்டியை ஊதியம் வாங்கியவுடன் கொடுத்துவிட வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தால் அவர்களிடம் கடன் பெற்றவர்களுக்கு நிவாரணம் ஏற்படுவதில்லை. இதையெல்லாம் கருதி, கடன் கொடுத்தவர்கள் கொடுத்த தொகை எவ்வளவு, என்று பார்த்து “அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க அரசு முன்வருகிறது ; மூன்றாண்டு காலத்தில் அசலைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்” என்ற உத்தரவாதம் இந்த அரசு தந்து, உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது போன்ற முறையில் அடிக்கடி ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறை நிவாரணச் சட்டத்தை நீட்டிக்கொண்டு போவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-00)

திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டை வறட்சியின் கோரப்பிடி கவ்வியிருப்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. இந்த நேரத்தில் தமிழக மக்கள் எதிர்பார்த்ததுபோல், இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக தமிழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இது மக்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரமா என்றால் இல்லை. ஏனென்று சொன்னால், இந்த அரசுக்காக வாக்களித்த மக்கள் எல்லோரும், ஏன் தமிழ் நாட்டு மக்கள் எல்லோரும், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பின்னர், நமக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஏற்படப் போகிறதென்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இப்போது ஏமாற்றம் தான். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், தனிப்பட்டவர்களிடம் வாங்கியுள்ள கடனை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான நாளை மேலும் ஆறு மாதத்திற்கு ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்திடமிருந்து வாங்கிய கடனையிருந்தாலும் சரி, தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிடமிருந்து வாங்கிய கடனையிருந்தாலும் சரி, அவற்றைக் கடுமையான முறையில் விவசாயிகளிடமிருந்துவசூல் செய்யும் கெடுபிடியைப்பார்க்கிறோம்.

1977 ஜூலை 9] [திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம்]

இன்றைக்குக் கோர்ட்டிலே வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப் பட்டு, 'டிகிரி' செய்யப்பட்டு, விவசாயிகளை 'வாரண்ட்'-ல் பிடித்து அழைத்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிடமிருந்து பெற்ற கடனுக்காக விவசாயிகளிடமுள்ள ஆடு மாடுகளை ஜப்தி செய்கின்ற காட்சியையும், கதவு சன்னல்களைப் பிடுங்குகின்ற காட்சியையும் பார்க்கிறோம். இந்த அரசை நம்பி வாழும் மக்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் இந்தச் சட்டத்தினால் நிரந்தரமான பரிகாரத்தை ஏற்படுத்திவிட முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்குக் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும், கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் சொல்லியதுபோல், இன்றைக்கு மக்கள் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் அவசரத் தேவைகளுக்குப் பணம் எளிதாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதுதான். இந்தச் சட்டம் இருப்பதால், தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து இப்போது கடன் வாங்க முடியவில்லை. எனவே, கடன் வாங்குவதற்கான மாற்று வழிகளை இந்த அரசு ஏற்படுத்துமென்று நம்பியிருந்த மக்களுக்கு ஏமாற்றம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால், 5, 10 ரூபாய்கூட கடன் வாங்க முடியவில்லை. 20 அம்சத் திட்டம் அமலில் இருந்த காலத்தில், நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர்களுக்குக்கிடைக்கவில்லைமென்றாலும், 5 அல்லது 10 பேர்கள் மாட்டுக்குக் கடன், ஆட்டுக்குக் கடன் என்று கடன் வாங்க வாய்ப்பிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்குத் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தும் வங்கிகளிடமிருந்தும் பணம் வாங்க முடியவில்லை. எனவே எளிதாகக் கடன் கிடைக்க ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும், கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது, வாங்கிய ப்ரோ நோட்டைக் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்து பணத்தைத் திரும்பப் பெற, வக்கீல் பீஸ், கோர்ட் பீஸ் என்று அதிகமான தொகையைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே இதற்கு ஒரு மாற்று வழிகாண வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பை முதலில் தாசில்தாரிடம் விட்டுவிட்டு, இத்தனை தவணைகளில் திருப்பிக் தர வேண்டுமென்று அவர் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதனை மீறுபவர்கள்மீது, ஒழுங்காகப் பணம் கட்டாதவர்கள்மீது கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடரலாம் என்று இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது இதை மாத்திரம் ஒத்திவைப்பதானது நிரந்தரமான பரிகாரமாகாது. கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்களை வசூலிப்பதையும், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களை வசூலிப்பதையும் 6 மாதத்திற்கு ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

66 தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 1/1977)

[திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 9]

சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் மழையைப் பார்க்க முடியவில்லை. அங்கே மழையே பெய்யவில்லை. கடும் வறட்சி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள உழவர்கள் தங்கள் உணவுக்கு மட்டுமல்லாமல், ஆடு மாடுகளுக்குத் தீவனம்கூட போட முடியாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே குடிநீருக்கு அலையும் காட்சியைப் பார்க்கிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு மாற்று வழியை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னுடைய அமைச்சரவையின் மீது எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மைகள் நாங்கள் செய்வோமென்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களென்பதையும், அதுபோல இங்கு இருக்கிறவர்களும் எதிர்பார்க்கிறார்களென்பதையும் எடுத்துக் காட்டியதற்காக நான் அமைச்சர்கள் சார்பில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதை இங்கே வரவேற்று, நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு கருத்தைத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஆங்காங்கே கடன் வாங்கி கஷ்டப்படுகிற மக்களைப் பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கவேயில்லையென்று தோன்றுகிறதென்று சொன்னார்கள். நான் தமிழகம் முழுவதும் சுற்றி வந்தபோது—20 அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்யச் சென்றபோதும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்காக வாக்குகளைக் கேட்கச் சென்றபோதும், சட்ட மன்றப் பேரவைத் தேர்தலையொட்டி மக்களைச் சந்திக்கச் சென்றபோதும் ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் தமிழ் கத்தில் சுற்றிய நேரத்தில்—சந்தித்த கோடிக்கணக்கான மக்களிலே, பெரும்பான்மையான விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் என்னிடம் முதல் முதலில் சொன்னது, கேட்டுக்கொண்டது, வற்புறுத்தியது கடன்களை உடனே வசூல் செய்யாமல் தள்ளிப்போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். அது மட்டுமல்ல, ஆங்காங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் எவ்வளவு கெடுபிடி செய்கிறார்கள், எவ்வளவு மோசமான வகையில் பாத்திரம் பண்டங்களைக்கூடத் தூக்கிச் செல்கிறார்கள் என்பதையும் என்னிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்னிடம் தந்திருக்கும் மனுக்களைப் பரிசீலித்து, நாங்கள் பதவியேற்றவுடன் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, விசாரித்து, எந்தெந்த வகையில் உடனடியாக நிவாரணம் காண முடியுமோ அந்தவகையில் செயல்பட நாங்கள் முன்வந்தோம். அதனால்தான் இந்தச் சட்டத்தை, 6 மாதங்களுக்கு நீட்டி வைக்கும் சட்ட முன்வடிவை இங்கே அவசரமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோமென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் ஒன்றை நான்

1977 ஜூலை 9] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மட்டுமல்லாமல் மற்றத் தொழில்களைச் செய்கிறவர்கள்கூட கடன் வாங்குகிற நிலையில் இல்லாமல், அவர்கள் யாருக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்படாத நிலையில், அவர்கள் தங்கள் தொழிலைச் செய்து, விவசாயிகள் விவசாயத்தை ஒழுங்காக நடத்தி மானத்தோடு—இன்னும் அழுத்தமாகச் சொல்லப்போனால் தன்மானத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் வாழ வேண்டுமென்ற அக்கறையிலே நாங்கள் மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறோமென்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. நாட்டிலேயுள்ள 'பான் புரோக்கர்ஸ்' தொழில் செய்யத் தடை செய்யப்பட்ட பிறகு, ஆங்காங்கே மூக்குத் திருகாணியைக்கூட வைத்துப் பணம் வாங்க முடியாத நிலையில் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் நான் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்திய பேரரசை சம்மதிக்கச் செய்து, எங்கெங்கு தபால் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஒரு பகுதியை, ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி, கிராமப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அது இந்தியப் பேரரசு சம்மதித்து அதற்குப் பிறகு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், இந்த அரசு உடனடியாக அவசர நிலை உணர்வோடு முதலிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது. ஜப்தி செய்யும் கொடுமையை நிறுத்துங்களென்று ஆணையிட ஏற்பாடு செய்துவிட்டுத்தான், இந்தச் சட்ட முன்வடிவை உங்கள்முன் கொண்டு வந்து, உங்கள் அனுமதிபெற்று அவர்களுக்கு ஆபத்துக்கள், தொல்லைகள் ஏற்படுவதைத் தடுக்க ஏற்பாடுகளைத் தற்காலிகமாகச் செய்துள்ளோம். இதற்குப் பிறகு நாங்கள் நிபுணர்களைக் கலந்து, எங்களுடைய எண்ணங்களை, விருப்பங்களைத் தெரிவித்து, அதற்கேற்ப தீர்மானங்களை, திட்டங்களை வடிவாக்கி, உங்கள் அனுமதி பெற நிச்சயமாக இந்த அவையிலே நாங்கள் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவோமென்பதை உங்களுக்கு என்னுடைய கடமை உணர்வோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றை மட்டும் நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். தமிழக அரசின் நிதிநிலைமை எப்படி இருக்கின்றது என்பதைச் சில நாட்களில் தெரிந்துகொள்ளப் போகிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு உறுப்பினர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது வாதிக்கும்போது சொல்லப்படும் யோசனைகளின்மீது, நாங்கள் எடுக்க இருக்கும் முடிவுகள், எவ்வளவு நெருக்கடிகள் இருந்தாலும், எவ்வளவு சோதனைகள் ஏற்பட்டாலும், கஷ்டப்படுகின்ற, தொல்லைப்படுகின்ற, துன்பப்படுகின்ற, பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு நன்மையளிப்பதாகத்தான் அமையும்.

68 தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 1/1977)

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 9
(பிற்பகல் 5-10)]

பிற்பட்ட சமூகத்திணைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, நான் இன்னொன்றையும் சொல்வேன். சமூகத்தில் பிற்பட்டவர்கள் என்பது மட்டுமல்ல, பொருளாதாரத்திலே பிற்பட்ட மக்களும் மகிழ்ச்சியோடு நல்ல நிலைமையில் வாழக்கூடிய அளவுக்குத் திட்டங்களைத் தீட்டி, அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் ; அண்ணாவின் கொள்கை வழியிலே நின்று அவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான், நாங்கள் இந்தப் பதவியிலே இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவைகளை நிறைவேற்ற எந்தத் தியாகத்தையும் செய்வோம், அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆறு மாத கால தவணை நீடிப்புக் கொடுக்கின்ற இந்தச் சட்டம் முடிவான ஒரு சட்டமல்ல. இப்படி ஆறு மாதம், ஆறுமாதம் என்று தள்ளிப் போடுவதாகக் கருத வேண்டாம். நாங்கள் அமைச்சரவை அமைத்த பிறகு கொண்டு வருகின்ற சட்டத்தை இதுதான் முதல் படி என்று யாரும் கருதிவிட வேண்டாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். வேறு பல திட்டங்களுக்கும் வகுத்துத் தர ஆசைப்படுகிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக நாங்கள் நிபுணர்களையும் கலந்து ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஜப்தி செய்கின்ற நிலைமை, மாடு கன்றுகளைக் கவர்வது, வீட்டுப் பண்ட பாத்திரங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு போவது போன்ற கொடுமைகளை எல்லாம் உடனடியாக நிறுத்துகிற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்த்து, இந்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவைத் தருவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையும் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பாக சட்டம் அமையவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் இந்த ஆண்டின் மத்தியில் இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள். ஆகவே நாங்களாகவே இதைச் சொல்லும்போது, எந்த அளவுக்கு பொறுப்புணர்ச்சியோடு நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதையும் நீங்கள் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் மக்களுக்குச் சொல்லிய வாக்குறுதிகளை மறந்துவிட்டு பதவிக்கு வந்த பிறகு, ஏதோ நாட்களைத் தள்ளிவிட்டுப் போகவேண்டும் என்பதற்காக, சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று தயவு செய்து கருதிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்காலிகமாக அவசர நிலையில், வேறு வழியில்லாத சூழ்நிலையில் இது வந்திருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று எண்ணி இதை இங்கே சொல்கிறேன். மற்ற நிலைமைகளைச் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்துவார்கள். அதன் பிறகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களுக்கு விளக்கம் கேட்கலாம் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 9]

திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன குறிப்பில் கடன் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கும் ஒரு வழியைக் குறிப்பிட்டார்கள். தபால் நிலையங்கள் மூலம் கடன் கொடுப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே பதவிக்கு வரும் முன்பு அக்கட்சித் தலைவராக இருந்த நேரத்தில், தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டத்தில் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அப்போது இருந்த மத்திய அரசு வேறு, இப்போது இருக்கின்ற மத்திய அரசு வேறு.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தபால் நிலையங்களைப்பற்றி நான் தேர்தல் பிரசாரங்களில் பேசும்போது பேசியதே கிடையாது. அதிகாரிகளிடம் நான் பேசியதைச் சொன்னேன். அது மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால்தான், தபால் நிலையங்களில் அமுல்படுத்த வழிவகை கிடைக்கும்.

திரு. கோ. சி. மணி : பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்தது அப்படி பொது கூட்டங்களிலே அல்லது அவரது குழுவினரோடு பேசினார்களோ, அப்படி ஒரு யோசனை அவர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது. கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது, இந்த யோசனையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்று தமிழகத்தின் முதல்வராகவும் வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் மூலம் மறுவாழ்வுக்காகக் கடன் வாங்குகிறவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்கு மத்திய அரசிடம் கொடுக்க செயற்குறிப்பு ஏதாவது தயாரித்திருக்கிறார்களா? இப்படி ஒரு சட்டம் வருகிற நேரத்தில் அதையும் கவனத்தில் கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த நேரத்திலே அதை வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டாம். இப்போது அதைப்பற்றிச் சொல்ல இயலாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தனி நபர்கள் வாங்கியிருக்கின்ற கடன் தொல்லைகளை நீக்க ஆக்க பூர்வமான சட்டங்களைக் கொண்டு வருவோம் என்று இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நான் கிராமப்புறத்திலிருந்துதான் வருகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முகவை மாவட்டத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட தொகுதியான அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்று வந்து, இங்கு முதலமைச்சர் பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு விளக்கம் கேட்கிற மாதிரி இருக்க வேண்டும்.

[1977 ஜூலை 9]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் வழி வகைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்தக் காலத்திலும் எந்த நேரத் திலும் விவசாயிகளுடைய வீடுகளிலேயிருந்து பண்ட பாத்திரங் களும், கால்நடைகளும் அரசு அலுவலர்களால் ஜப்தி செய்யப் படக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இலாகா பூர்வமாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மற்றொன்றை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவருடைய தொகுதியில்தான் நான் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவராக இருக்கிறேன். அந்தப் பகுதியில்தான், நான் சட்ட மன்றக் கூட்டத்திற்கு வருவதற்கு முந்திய நாள் கூட்டுறவு சங்கக் கடனை வசூலிக்க ஏராளமான சொத்துக்களை ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள். கடன் வசூல் செய்வதற்காக தொற் தரவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தொடர்பாக ஒரு நல்ல உத்தரவிட்டால், அவர்களுக்கு தற்காலிகமாகவாவது பாது காப்பு கிடைக்கும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களின் மேலான கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நாங்கள் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டது, 30-ந் தேதியும், அடுத்து 4-ந் தேதியும் ஆகும். அது உங்களுக்குத் தெரியும். ஏழாம் தேதிதான் ஆளுநர் உரை படிக்கப்பட்டது. இன்று ஒன்பதாம் தேதிதான் ஆகியிருக்கிறது என்பதும் தெரியும். இதற்குள் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு நடந்ததைப்பற்றிச் சொல்லி, அதைத் திருப்பிக் கொடுப் பதற்கு ஏதாவது வழி செய்யப்படுமா என்று கேட்கிறார்கள். வேண்டுமானால் தயவுசெய்து தனியாகப் பார்த்து குறிப்புகளைக் கொடுத்தால், அதைப் பற்றி முயற்சி செய்யத் தயங்கமாட்டேன்.

திரு. இளம்பரிதி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசிப்பதாகச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட நிபுணர்களுடைய, சர்க்கார் சம்பந்தமில்லாத நிபு ணர்களுடைய என்பது பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அரசில் நிபுணர்கள் இல்லை என்ற சந்தேகம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஏன் வந்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

1977 ஜூலை 9]

The HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Hon. Deputy Chairman, Sir, about half-a-dozen friends have participated in this Debate.....

An HON. MEMBER : Hon. Members.

The HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Thank you for the correction. And you remember old habits die hard and, the refore, there is some excuse for my slipping once a way.

Half-a-dozen Members have participated in this debate, most of them welcoming this measure, with a certain amount of criticism in respect of the hardships the debtors and the creditors have undergone, the difficulties under which they groan for raising credit facilities, the practical paralysis of the credit system which has affected both the debtor and the creditor and the cessation of almost all facilities even for, what I call and from what the hon. Member Thiru Ko. Si. Mani has said, the potential of future debtors who want to borrow.

If one looks into the history of this legislation, when the Tamil Nadu Act 10 of 1975 came into force on the 16th January 1975, the period of life that was provided for in the Act was only one year. Later another Act, replacing two ordinances, was brought. They have retrospectively brought it into effect and it shall be deemed to have come into force on the 22nd July 1975. Later, they brought it in for another period of one year and again later for six months. Therefore, when this Government, as the Hon. the Chief Minister has explained to you came into existence on the 30th June 1977, hardly there was any breathing period for us. We received lots of representations because there are the Pawn-brokers' Associations also involved in this entire legislation. In fact, some pawn-brokers have even represented that they would cease from the activity of money-lending if these moratorium bills were to be extended. That is one viewpoint. The other viewpoint is that there is a popular measure which has been brought by the previous Government and whose benefit must be extended to the poorer sections of the community for a longer period. These two extreme view points have been placed, with various variations, before the Government and these necessarily involve an examination of certain subjects which fall within the Concurrent List. Therefore, in view of what may be called the very short time that is available between the expiry date of 14th of July 1977 and today being the 9th, we are left hardly with about 4 or 5 days if this has got to get the assent of the President after reservation by the Governor. There were barely 3 or 4 days left for us and we have to rush this legislation more for the purpose of breathing so that the previous beneficial legislation may not come to an abrupt end with the result that many debtors who have had the benefit of

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1977 ஜூலை 9]

this moratorium may not suffer. So, it is a social measure essentially thought of by this Government for extending the benefits for six months so that we may be in a position to examine the various representations made to the Government both from the standpoint of the debtors and creditors and bring such legislation as would be useful and beneficent to the poorer sections of the community at large. As I have said, Sir, some of these representations involve radical changes, at any rate radical examination of very vital.....

(பிற்பகல் 5-20)

திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத்தேவர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதைக் குறைவாகச் சொல்கிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. இந்த இரண்டு உறுப்பினர்கள் தமிழில் பேசினார்கள். அமைச்சர் அதற்கு ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதால் எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அதைத் தமிழிலும் எங்களுக்குச் சொன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் விதிமுறைகள் அவ்வாறு இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பேசலாம். அதை நான் தடுக்க முடியாது.

திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத்தேவர் : அப்படியென்றால் ஆங்கிலம் பேசுகிறவர்களுக்கு ஒரு நாளை ஒதுக்குங்கள். அதைத் தமிழிலும் டைப் அடித்து எங்களுக்குக் கொடுங்கள். நல்லது சொல்கிறாரா கெட்டது சொல்கிறாரா என்று எங்கள் மனதிற்குத் தெரிய வேண்டாமா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் வேறு ஒன்றும் பண்ணுவதற்கில்லை. இப்போது அமைச்சர் பேசட்டும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவர் அவர்களே உறுப்பினரின் இந்தப் பேச்சு இந்தச் சபையின் கௌரவத்தை ரொம்பவும் குறைப்பதாக இருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சொல்லலாம் என்பது எப்போதும் உள்ள மரபு. இந்த அரசின் இருமொழிக் கொள்கையின்படி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இரு மொழியிலும் பேசலாம்.

The HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Sir, this morning, subject to correction, somebody told me, that when a Constitutional law issue was discussed on the floor of the Legislative Assembly some years back, almost the entire Debate proceeded in English

1977 ஜூலை 9]

in between the then Leader of the House, Thiru C. Subramaniam and my beloved brother, the late revered Annadurai. So, English was found to be a useful instrument in respect of any debate dealing with technical or legal subjects. So, my submission to you, Sir, is that in as much as a detailed examination involves the examination of some of the vital provisions of Central Acts, we have got to be very careful in bringing out the legislation. Such a piece of legislation could not be brought into existence within the short time available for us. Therefore, we chose to ask for extension of time for a period of six months.

The difficulties raised by the hon. Members, Thiru Ko. Si. Mani, Thiru Venkateswara Dikshidhar, my friend Thiru Dharmaraj Santosham, Thiru Ganapathi and Thiru Balasubramaniam will be examined in great detail and in the forthcoming legislation we will certainly think of the interests of the poorer sections who have been hit so hard. And, necessary legislation, I am sure, will be brought before you for detailed consideration and necessary relief will be given to the concerned and subject to the best of the financial capacities of the Government. Thank you.

திரு கோ. சி மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய 'சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதை விரைவில் பரிசீலனை செய்து நல்லதொரு முடிவினைச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தையும் இதையொட்டிய சட்டத்தையும் இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே கொண்டுவந்து இந்த யோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு பரிகாரம் தேடுவார்கள் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : On a point of explanation. I want to assure the hon. Member Thiru Ko. Si. Mani that a parallel examination of all the relevant Acts and fairly radical measures to be undertaken by us is being pursued by the Government. It is going on now. The Hon. the Chief Minister has been very very particular and punctilious in giving such necessary and urgent instructions to go ahead with the necessary legislation, not taking any shelter under this Act providing for extension for six months. I would not be surprised if things get ready even within a shorter time as it were.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு, எண் 1/1977) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற் கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

74 தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977)

[1977 ஜூலை 9]

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : I move.—

“That the Debt Relief Laws (Second Amendment) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 1 of 1977), as passed by the Assembly, be passed.”

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(பிற்பகல் 5-30)

8. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.

திரு க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

“1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 7 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர்.”

திரு இரா. சாம்பசிவம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு அறிவழகன் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 7 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர்.”

@98-110 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

1977 ஜூலை 9]

THIRU V. THANGAPANDIAN: Hon. Deputy Chaيمان, Sir, I move the following amendment :—

“Add the following at the end :—

‘But regret to note that no mention has been made about the constitution of the Third Pay Commission for the Government servants and teachers.’

THIRU. M. SANKARALINGAM ; Sir, I second it.

திரு கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்த உள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“தீர்மானத்தில் கடைசியில் கீழ்க்கண்டதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் —

தமிழகத்தில் பின்தங்கியவர்களின் உயர்விற்கு வழிகண்ட தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா இவர்களின் வரலாறுகள் குறிப்பிடப்பட்ட பாடப் புத்தகங்கள் அகற்றப்பட்டு மாற்று பாடப் புத்தகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதனைக் குறிப்பிடவோ, இவ்வந்தியை அகற்றப்படும் என்று தெரிவிக்கவோ இல்லாதது வருத்தத்திற்குரியது.”

திரு கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இதனை நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு க. அறிவழகன் அவர்கள் முன் மொழிந்த நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன் :

“தீர்மானத்தின் கடைசியில் கீழ்க்கண்டதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:—

(1) ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் கழிந்த ஓராண்டு காலத்தில் நமது மாநிலத்தில் நெருக்கடி கால நிலையைப் பயன்படுத்தி நடத்தப்பட்ட கொடுமைகளும், அவைகளுக்குப் பரிகாரம் நிவர்த்தி காணுகின்ற நடவடிக்கைகளும் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாதது வருத்தத்தை அளிக்கிறது.

(2) இவ்வறிக்கையில் அண்ணாவின் கருத்துவழி, இந்திப் போராட்ட தியாகிகளுக்கும், குமரி மாவட்ட இணைப்புபோராட்ட தியாகிகளுக்கும், வட எல்லை போராட்ட தியாகிகளுக்கும் வழங்கிய மானியங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டு, அதனால் அவதிக்குள்ளாகியுள்ள மேற்குறிப்பிட்டுள்ள தியாகிகளுக்கு என்ன முறையில் நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடாதது வருத்தத்திற்குரியது”

திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தங்களை நான் வழிமொழிகின்றேன்.

[1977 ஜூலை 9]

திரு க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதில் நான் பெருமை அடைகின்றேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாக இந்த மன்றம் ஆளுநர் உரையைப்பற்றி விரிவாக விவாதித்திருக்கிறது.

(மாற்றுத்தலைவர் திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் தலைமை)

முதன்முறையாக ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து முன்மொழிகின்ற பெருமையை இன்றைய தினம் நான் பெற்றிருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, நாட்டிற்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களை அவர்களே முன் வந்து செய்வார்கள் என்று நான் கருதினேன். அதனால் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நான் எண்ணினேன். முன்னாள் முதல்வர் உயர்திரு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் நான் பேசினால், அதிகப் பலன் இருக்காது என்று எண்ணினேன். ஆனாலும் பேசினேன். இன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் உயர்திரு எம்.ஜி.ஆர். முதல்வராக இருக்கிற நேரத்தில் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்களுக்கு பெரும்பயன் விளையும் என்ற எண்ணத்தில் நான் பேச ஆரம்பிக்கிறேன்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அவையில் இல்லாத ஒருவரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாமா? ஒரு குற்றச்சாட்டைக் குறிப்பிட்டு சொல்வதற்கு உரிமையுண்டா? இந்த அவையில் அந்தக் குற்றச் சாட்டிற்குப் பதில் தர வாய்ப்பு இல்லாதவரைப்பற்றிச் சொல்லக் கூடாது என்ற மரபும் விதிகளும் இருக்கிறபோது, அதனை மீறியது முறையா? முறையற்றது என்றால், அவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அதனை அகற்ற உத்தரவிட வேண்டுகிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு வே. தங்கப்பாண்டியன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மேலவையின் மரபுகளை நன்றாக அறிந்தவர்கள். கூடிய மட்டிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு அறிவழகன் அவர்கள் சபையில் இல்லாதவர்களின் பெயரை இழுக்காமலும், மரபு கெடாமலும் அவருடைய உரையைத் துவக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அகற்றக் கூடிய அளவுக்கு கடுமையான வார்த்தைகள் உபயோகிக்கப்படாத காரணத்தினால், அத்தகைய அவசியம் எதுவும் இல்லை எனக்கூறி, திரு அறிவழகன் அவர்களை தொடர்ந்து பேசக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு க. அறிவழகன் : வரலாற்றைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். அது நடந்த வரலாறு என்ற முறையில், வரலாற்றைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில், யார் இந்தநாட்டை ஆண்டிருந்தாலும் அவருடைய பெயரைச் சொல்வது பெருமைக்குரியதாகும். ஒரு வேளை எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அது பெருமையாகத் தெரியாமல் இருக்கலாம்,

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. அறிவழகன்]

நான் அதைக் குறிப்பிடுவதை பெருமையென்றே கருதுகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை “We are common men given an uncommon task” என்று சொன்னார்கள். அதாவது, நாங்கள் எல்லாம் சாமானியர்கள்; சாதாரணமானவர்கள் எங்களிடம் யசாதாரணமான பணிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். இந்த அமைச்சரவையிலே இன்று உள்ளவர்களைப் பார்க்கிறவர்கள், இவர்கள் மிக சாமானியர்கள், இவர்கள் நாட்டை ஆள வந்திருக்கிறார்கள் என்ற வகையில் நாட்டிலே எண்ணுவதை நான் காண்கிறேன். கேட்கிறேன். சாமானியர்கள் நாட்டை ஆளுவது தான் உண்மையான ஜனநாயகமே தவிர, இந்த நாட்டிலே மிகப் பெரிய இடங்களில் இருப்பவர்கள் நாட்டை ஆளுவது உண்மையான ஜனநாயகமா என்பது கேள்விக் குரியதாகும்.

அடுத்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எப்படி ஒரு அசாதாரண மனிதராகவும், தலைவராகவும் இருந்தாரோ, அது போல இந்த இயக்கத்திற்கு—அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு அசாதாரணமான மனிதர் அதன் தலைவராக இருக்கின்றார்; முதல்வராகவும் இருக்கின்றார். இதற்கு முன்னால் இருந்த மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சரைப்பற்றி நான் மறுபடியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. திராவிடமணி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆளுநர் உரையின் சிறப்புகளைப் பற்றிப் பேசவிருக்கிறார்களா அல்லது கட்சி விளக்கம் தரவிருக்கிறார்களா?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்) : உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய உரையில் தங்களுடைய கட்சியின் பெருமையைச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட ஒருவரின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவருடைய பண்பைப் பற்றி குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை. ஆகவே உறுப்பினர் திரு. திராவிட மணி அவர்கள், உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் பேசுவதற்கு வழிவிட வேண்டும் என்றும், திரு. அறிவழகன் தொடர்ந்து பேசலாம் என்றும் தெரிவிக்கின்றேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : இந்த அரசில் ஏழாண்டு காலம் முதலமைச்சராக இருந்து, ஆண்டுகொண்டிருந்த கலைஞர் அவர்களுடைய பெயரை இங்கே சொல்லக்கூடாது என்று தி.மு. கழக நண்பர்கள் சொல்வார்களென்றால், அவருடைய பெயரைச் சொல்லாமல் என்னால் பேச முடியும். இதற்கு முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் கலைஞர் என்ற அடைமொழியைப் பெற்றவர்கள். ஆனால் இன்று முதல்வராக இருப்பவர் உண்மையான ஒரு கலைஞர். நாட்டில், சமுதாயத்தில், ஏழையெளிய மக்களிடத்தில் கலைஞர் என்று அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்.

[1977 ஜூலை 9]

*திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, முன்னாள் முதல்வர் “கலைஞர்” என்ற அடைமொழியைப் பெற்றவர், இந்நாள் முதல்வர்தான் “உண்மையான கலைஞர்” என்று பிரித்துப் பேசுவது அவ்வளவு சரியல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆயக்கலைகள் அறுபத்திநான்கு என்பதில் எழுத்தும் ஒரு கலை தான், நடிப்பும் ஒரு கலை தான். ஆக, இரண்டு பேரும் உண்மையான கலைஞர்கள் தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : இந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஒருவர், இருவர் மட்டும் தான் கலைஞர் என்று உறுப்பினர் எப்படி குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். எல்லோரும் கலைஞர்கள் தான். நான் கூட கலைஞன் தான். ஆகவே இப்படி ஒருவரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது, மற்றவர்களைத் தாழ்த்திப் பேசுவது போல இருக்கிறது.

திரு. க. அறிவழகன் : முன்னாள் முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களை நான் கலைஞர் என்று சொல்லி, பெயரைக் கூடச் சொல்லாமல், கலைஞர் என்ற அடைமொழியைப் பெற்றவர் என்று சொன்னேன். அந்த அடைமொழிக்கு தகுதியில்லாதவர் என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே ஏன் அருமை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அவரை நான் தாழ்த்துவது போலப் பேசுவதாகக் கருதுகிறார்கள் என்பது புரியவில்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : உறுப்பினர்கள் என்றால் எப்படி? ஒருவர் தானே கேட்டார். உண்மையான கலைஞர் என்றால் என்ன அர்த்தம்? சொன்னால் தானே புரியும்?

திரு. க. அறிவழகன் : உண்மையில் கலைஞர் என்ற சொல்லுக்கு மிகவும் நல்ல விளக்கம், நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் கொடுக்கின்ற டிகிரி—பட்டம் என்பதில் எல்லோரையும் கலைஞர் என்று தான் அழைத்திருக்கிறது. “பேட்சலர் ஆப் ஆர்ட்ஸ், மாஸ்டர் ஆப் ஆர்ட்ஸ்” என்றெல்லாம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எனக்கு ஒன்றும் அதிகக் கருத்துவேறுபாடு இரண்டு பேருக்கும் இடையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : நடைபெறுவது கவர்னர் உரை பற்றியதே தவிர, கலைஞர் உரை பற்றியது இல்லை.

திரு. க. அறிவழகன் : நான் இதற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கவர்னர் உரையில் புதிதாக அமைந்திருக்கிற அரசாங்கம் எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்பதையும், எப்படி தேர்தல்கள் நடைபெற்றன என்பதையும் மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேர்மையான தேர்தல்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. அறிவழகன்]

நடைபெற்றிருக்கிறது. மிகச் சிறப்புக்குரிய முறையில் தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது, இந்தத்தேர்தலின் மூலமாக ஏழையெளிய மக்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு பெரிய மறு மலர்ச்சி ஏற்படும் என்பதை இன்று அமைந்திருக்கிற ஆட்சி மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. உரையில் எல்லாக் கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்று சொல்லப்பட்டாலும், சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை—சொல்ல வேண்டிய முறையில்—சொல்ல வேண்டிய அளவில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் இந்தத் தேர்தல்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லிய நேரத்தில், அந்தத் தேர்தல்கள் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் என்னென்ன பேசிக்கொண்டார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் ஒரு அரசியல் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்வது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-40.)

தேர்தல்கள் நடைபெற்ற நேரத்தில், இந்த நாட்டில் ஒரு கவர்ச்சியின் காரணமாகத் தேர்தலில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஈடுபட்டிருக்கிறதென்றும், அதனால் வெற்றி பெறவிருக்கிறதென்றும் பேசினார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சபையில் உறுப்பினர் யாராவது அப்படிப் பேசியிருக்கிறார்களா; அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பதிலளிக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, திரு அறிவழகன் அவர்களுக்குப் பின்னர் எவ்வளவு பேர் பேச இருக்கிறார்களென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் தமது துவக்க உரையை, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் உரையாகப் பேசும்படியும், சிறிது வேகமாகப் பேசும்படியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவருக்குப் பின்னால் இன்னும் மூன்று உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். அவர் தம்முடைய உரையை கவர்னர் உரையோடு இணைத்துப் பேசுமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் உரையோடுதான் இணைத்துப் பேசுகிறேன். இணைத்துப் பேசுகிறேனா இல்லையா என்பது அவரவர் பார்க்கும் நோக்கில் அமைந்திருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் உரையில் தேர்தல்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினரவர்கள் பேசும்போது, “பேசினார்கள்” என்று குறிப்பிட்ட காரணத்தால், அப்படி யாராவது இந்த மன்றத்தில் பேசினார்களா என்பதைத்தான் அறிய விரும்பினேன். . . .

[1977 ஜூலை 9]

THIRU C. V. RAJAGOPAL : Sir, a member has get every privilege to speak on any subject.

Vice-Chairman (THIRU V. THANGAPANDIAN): The hon. Member may proceed.

திரு. க. அறிவழகன் : கவர்னர் உரையில் என்ன பேச வேண்டும், எப்படிப் பேச வேண்டுமென்பதற்கான இலக்கணத்தை இந்த நேரத்தில் நினைவூட்டிக்கொள்வது நல்லதென்று கருதுகிறேன் இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் பேசலாமென்பது மரபாகும். அந்த மரபை மறுத்துப் பேசுவதானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் வேறு எந்தக் கருத்தையும் பேச முடியாமல் அவர்கள் ஒரு வேளை சங்கடப்படக் கூடுமென்று இந்த நேரத்தில் தோன்றுகிறது. எல்லா விளக்கங்களையும் கூறுவதுதான் அரசியல் கட்சிகளின் முதல் நோக்கமாகும். கவர்னர் உரையே அரசியல் விளக்கம் தர உருவாகியிருக்கிறதே தவிர, வகுப்பறைக்குள்ளே ஏதோ ஒரு தலைப்பை எடுத்துக்கொண்டு பேசுவதுபோல் பேச வேண்டுமென்று இதுவரையில் வந்த 'கன்வென்ஷன்'—மரபு குறிப்பிடவில்லை என்பதை, மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் மிக நன்றாக அறிஞர்கள்.

இந்த நேரம் உண்மையை உணர வேண்டிய நேரமாகும். உண்மையை உணர வேண்டுமென்று குறிப்பிடக் காரணம், தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவர்களாலான சரி, வெற்றி வாய்ப்பை இழந்தவர்களாலான சரி, உண்மையை உணர்ந்து, ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையை அறிந்து, அதன் மூலம் இந்த நாட்டில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதுதான் சிறப்பானதே தவிர, ஏற்பட்டு விட்டசில பல நிலைமைகளை எண்ணிக்கொண்டு, அவைகளைத் தடுத்து நிறுத்தி விடலாமென்று எண்ணுவது முடியாத காரியமாகும். உண்மையில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தபோதும், அடுக்குமொழி பேசிவிட்டு வந்து விட்டார் என்ற கருத்து நிலவியது. பிறகுதான் உண்மை தெரிந்தது. அவருடைய அறிவாற்றல் காரணமாக இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராக வந்தார்; மக்களிடத்திலே உள்ள தொடர்பு காரணமாக முதலமைச்சராக வந்தார் என்ற தெரியவந்தது. வறுமை ஒழிப்பானாலும் சரி, குடிநீர் திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதானாலும் சரி, இந்தச் சமுதாயத்திற்கு விரைந்து நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு கருத்துக்களாலான சரி, அத்தனை கருத்துக்களுக்கும் ஒரு முன்னுரையாக, மிகப் பெரும் பிரச்சினைகளுடைய முன்னுரையாக கவர்னர் உரை இருக்கிறது. என்னென்ன திட்டங்கள் இந்த நாட்டிற்குச் செய்யப்பட வேண்டுமென்று பார்க்கிற நேரத்தில், முதலிலே மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவையான மடிதண்ணீர் தேவையை நிறைவு செய்வதுதான் முக்கிய குாகும். நல்ல குடிதண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டாக வேண்டும்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. அறிவழகன்]

தண்ணீர் என்றாலே தண்மையுள்ள நீர். அந்தத் தண்ணீர் சுத்தமாகக் கிடைக்காத சூழ்நிலையில் பலரும் நோய்க்கு ஆளாகிறார்கள். எனவே எல்லோருக்கும் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்க, கிராமத் தோறும் நல்ல குடி தண்ணீர் வழங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வது மிகமிக முக்கியமாகும்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடையதொழில்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. பெர்னாண்டஸ் அவர்கள் சொன்னதாக 'இந்து' பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மாத்திரம் 25 லட்சம் மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்தும், கல்லூரிகளிலிருந்தும் வெளியேறியிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மாத்திரம் 25 லட்சம் பேர் வெளியேறினால், கடந்த 5 அல்லது 10 ஆண்டுகளில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்தும், கல்லூரிகளிலிருந்தும் வெளியேறிய இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு காண வேண்டிய மிகப் பெரும் திட்டத்தை உருவாக்கும் நிலையில் மத்திய அரசு உள்ளது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஆண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து வெளியேறியவர்கள் 3 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்களாகும். கல்லூரிகளிலும், மற்றத் துறைகளிலும் சேர்ந்தவர்கள் போக, மேலும் வேலை வாய்ப்பிற்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் 3 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பிற்கான வழி வகைகளைக் கண்டாக வேண்டிய நிலைமையில் நம்முடைய மாநில அரசு இருக்கிறது. பொதுவாக மாநில அரசினுடைய திட்டங்கள் எப்போதும் மத்திய அரசினுடைய நிதி நிலைகளைப் பொறுத்து, அவர்கள் தருகிற நிதியைப் பொறுத்து அமைவதாகும். மாநில அரசும், மத்திய அரசும் எப்போதும் நல்ல உறவைக் கொண்டிருந்தால்தான், மாநில அரசுக்கான வசதிகளும், வாய்ப்புக்களும் கிடைக்குமென்றாலும், மத்திய அரசு, எதிர்க் கட்சி ஆளுகின்ற இப்படிப்பட்ட மாநிலங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய நிதி உதவியைத் தாராளமாகத் தந்துதவும் திட்டங்களைத் தந்தாக வேண்டும். அரசியலில், ஒரு கட்சி மாறி இன்னொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரும் நேரத்தில் ஏற்படுகிற மனக்கசப்புக்கள் மிக விரைவாக நீங்க வேண்டுமென்று கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையின் கடைசிப் பக்கத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பற்றி நான் பேசப் போவதில்லையென்றாலும், இந்த நேரத்தில் Edmund Burke அவர்கள் சொன்ன கருத்து ஒன்றினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். Magnanimity in politics is the truest wisdom என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பெருந்தன்மை என்ற பேராண்மை அரசியலிலே அறிவாண்மையாகும். அந்தப் பெருந்தன்மை எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்பதை ஆளுங்கட்சியினர் மட்டுமல்லாமல், எதிர்க் கட்சியினரும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். நான் இன்றைய தினம் நம்முடைய அவையிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் கொண்டிருக்கிற உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு தர விரும்புகிறேன். தலைவர்களுக்குப் பெருந்தன்மை இல்லாத காரணத்தால், அந்தந்தக் கட்சிகளுக்கு ஏற்பட்ட விளைவுகள்

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1977 ஜூலை 9]

என்ன என்பதைப் பற்றி நான் இப்போது பேசப் போவதில்லை. அதற்குக் காலம் பதில் சொல்லும். வரலாறு பதில் சொல்லியிருக்கிறது. உண்மையில், அரசியலில் ஆளுங் கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் பெருந்தன்மையுடன் விட்டுக் கொடுக்கும் மனோபாவத்தில் அரசியல் நடத்துவது நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல பயனளிக்கும். அதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை.

அடுத்து, இங்கே உட்கார்ந்துள்ள அமைச்சர்களைப் பார்க்கிறேன். கல்வித் துறை அமைச்சரவர்களுக்குரிய பெரும் பிரச்சினைகள் என் நினைவிற்கு வருகின்றன. இந்த நாட்டிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரி ஆசிரியர்களின்—‘பி’ விங் ஆசிரியர்களின்—வேலை உறுதிப்பாத காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் வேலை உறுதி செய்யப்படுமென்று இதற்கு முன்னாலே இருந்த கல்வியமைச்சரவர்கள் உறுதி தந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய வேலை இன்னும் உறுதி செய்யப்படவில்லை. அதே போன்று தனியார் பள்ளிகளிலும், ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும் வேலை பார்க்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் தங்கள் பணியைச் சரியாகச் செய்ய முடியாமல், ஆரம்பப் பள்ளி நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த மன்றத்திலே நான் 1975 ஆம் ஆண்டு பேசிய நேரத்தில், அப்போதிருந்த மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலுள்ள கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு யூ. ஜி. சி. ஸ்கேல்ஸ் ஆப் பே கொடுக்கப்படவில்லை; அது கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பேசினேன். அப்போது சொன்னேன், “மாநில சுயாட்சி என்பது எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இங்கே ஒரு நல்ல உதாரணம் கிடைத்திருக்கிறது, நம்முடைய கல்லூரிகளில் வேலை பார்க்கிற புலவர்களுக்கு, தமிழாசிரியர்களுக்கு உரிய சம்பளம் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை” என்றேன். அதற்கு கல்வியமைச்சரவர்கள், “பல்கலைக் கழக மானியக் குழு அதற்குரிய முறையில் ஆணை பிறப்பிக்கவில்லை, அதனால் தரவில்லை” என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குரிய உயர்வுச் சம்பளமாகிய யூ. ஜி. சி. ஸ்கேல்ஸ் ஆப் பே தர வேண்டுமென்று ஏறக்குறைய 90 சதவிகிதமாகக் கொடுத்ததை 100 சதவிகிதமாகத் தந்த பிறகும் ஏன் இன்னும் தரவில்லையென்று கேட்டால், மத்திய அரசு மாநில அரசைக் கேட்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இது எப்படி மாநில சுயாட்சியாகும் என்று கேட்டேன். கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு பல்கலைக் கழக மானியக் குழு நிர்ணயித்த சம்பளத்தைக் கொடுப்பதானால், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கோபம் வந்து விடாது. இந்த நாட்டில் யாருக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுத்தாலும், அதன் மூலமாக அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள பலரும் பயனடைவார்கள். அவர்களிலே ஒருவர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியராக இருக்கலாம். அதனால் எல்லோரும் பயன் பெறுவார்கள். ஆகவே இந்த அரசு

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. அறிவழகன்]

பல்கலைக் கழக மானியக் குழு நிர்ணயித்துள்ள சம்பளத்தை கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு வரைந்து தருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இப்போது பச்சையப்பன் கல்லூரி தனியார் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் 4 மாதமாகச் சம்பளம் வரவில்லையென்று போராடினார்கள். இப்போது அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைத்திருக்கிறது.

(பிற்பகல் 5-50)

தனியார் நிறுவனங்களில் ஆசிரியர்களுக்கு குறித்த நாளில் குறித்த நேரத்தில் சம்பளம் கொடுக்கின்ற முறையிலே நல்ல முயற்சியை அரசு விரைந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி எடுத்துக் கொண்டால்தான், உயர் கல்வியின் தரம் மிகச் சிறப்பாக இருக்கும். அரிசன சமுதாயத்திற்காக நல்ல திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும். மாண்புமிகு திரு. சவுந்தரபாண்டியன் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்தால் வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்திலும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை தனித்தனியாக, சிறுசிறு வீடுகளாகக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், மழைக் காலங்களில் வெள்ளம் வருகின்றபோது, அவ்வீடுகளில் உள்ள குடும்பங்கள் அவல நிலைக்கு உள்ளாகின்றன. சென்னையிலே 3 மாடி கட்டிடங்கள், 4 மாடி கட்டிடங்கள் என்று ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் திட்டத்தின்கீழ் எப்படிக்கட்டிக் கொடுக்கிறார்களோ, அப்படி சேரிவாழ் மக்களுக்கும் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டால், வெள்ளம் வருகிற நேரத்தில் அவர்கள் அவல நிலைக்கு உள்ளாக மாட்டார்கள். மேலும் இத்திட்டத்தினால் அவர்கள் குடியிருக்கின்ற இடத்தில் காலிப் பகுதியில் காய்கறித் தோட்டம் போட்டுக் கொள்வார்கள், மாடுகள் வளர்த்துக்கொள்வார்கள். அப்படிப்பட்ட உயர் மாடிக் கட்டிடங்களை அரிசனங்களுக்காகவென்று கட்டிக் கொடுக்கின்ற மாதிரி ஒரு புதிய திட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமூகநலத் துறை அமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இந்த நாட்டிலே சத்துணவு இல்லாத காரணத்தால், சிறுவர்கள் படிப்பிலும் முன்னேற முடியாமல், உடல் நலத்திலும் வலிமையிலும் முன்னேற முடியாமல் வாழ்ந்து நலிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிக்கூடம்கூட போக முடியாமல் இருக்கின்றனர். அப்படி வசதியில்லாமல் இருக்கின்ற சிறுவர்களுக்கு நல்ல சத்துணவு கொடுக்கின்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை விரைந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல உடல்வலிமையும், அறிவாற்றலும் உள்ள தமிழ் இளைஞர்களை நாம் நம்முடைய சமுதாயத்திலே, தமிழகத்திலே பெருக்க வேண்டும். இந்த நல்ல

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1977 ஜூலை 9]

திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதை நாம் தவிர்ப்போமானால், நல்ல வலிமையுள்ள இளைஞர்களைப் பெருக்க முடியாது. நூற்றுக்கு அறுபது முதல் எழுபது பேர்கள் நல்ல சத்துணவு பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்படியே இருந்தால் மக்களால் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய இயலாத நிலை ஏற்படும். அரசு அதற்காக முயற்சிகளை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. குழந்தைவேல் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையினுடைய முக்கிய பிரச்சினை விவசாயத் தொழிலாளர்களில் பெரும்பகுதியினர், ஏறத்தாழ 50 லட்சம் பேர்கள் நிலம் அற்றவர்களாக இருப்பது, தஞ்சை மாவட்டத்திலேயுள்ள விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் தாழ்ந்திருக்கிறது. இந்த சமுதாயத்திற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் சுற்றுலாத் துறையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வளர்க்கக் கூடிய அளவு மிக சிறப்புமிக்க வசதிகளையும் வளப்பங்களையும் அந்த இலாகா பெற்றிருக்கிறது. அதுபோல வசதியுள்ள துறைவேறு இருக்க முடியாது. எங்கு பார்த்தாலும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கோயில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதைச் சுற்றியிருக்கின்ற சாலைகள், அங்கே தரப்படுகின்ற வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் வளப்படுத்துவதனால் வெளி நாட்டுப் பிரயாணிகள் மட்டுமல்லாமல், உள்நாட்டுப் பிரயாணிகளும் அந்த வரலாற்று சிறப்பு மிக்க இடங்களுக்கு வருவார்கள். அதனால் நல்ல வருமானம் அரசுக்குக் கிடைக்கும். நாட்டினுடைய வளம் சிறப்புடையதாக இருக்கும் என்று சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையாகும். நெசவாளர் குடும்பங்களுக்குத் தேர்தல் நடக்கும்போதெல்லாம் பல உறுதி மொழிகளை இந்த நாட்டு பிரதிநிதிகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேறவில்லை. வாழ வழியில்லை. அவர்கள் குழந்தைகள் பள்ளிக்கு, கல்லூரிக்குப் போகக்கூட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் திரு. ராஜா முகமது அவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒட்டுமொத்தமாக சமுதாய வளர்ச்சிக்கான பல நல்ல திட்டங்களை அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிச்சயமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் உரையின் மீதான விவாதத்தைத் துவக்கி வைக்கின்ற வாய்ப்பினை நல்கியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன்.

1977 ஜூலை 9]

*திரு. ஆ. திராவிடமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அவையில் ஆளுநருடைய உரையின் மீது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்காக எனக்கு அனுமதி கொடுத்ததற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 18 மாத காலத்திற்குப் பிறகு, அவசர காலச் சட்டம் நீக்கப்பட்டு முறையான தேர்தல் நடத்தப்பட்டு, ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று புதிய அரசு வந்தபிறகு, அந்த அரசின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற அளவில் தான் ஆளுநரின் உரை இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆளுநருடைய உரையில் இந்த 18 மாத காலத்திலே மக்கள் தனித்துக்கொண்டிருந்த நிலையையும், அவர்கள் உள்ளத்திலே பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருந்தம்கூட எதுவும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்ததையும் அறிவோம். பேசினால் குற்றம் எழுதினால் குற்றம் என்று பயங்கரமான சூழ்நிலை இருந்த காலத்திலே, யாரும் எதுவும் சொல்ல முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்தார்கள். இந்த ஆளுநர் உரை மக்களுடைய பல பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் என்றும், நல்ல நம்பிக்கையை ஊட்டும் என்றும் நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். ஆனால் சம்பிரதாய முறையிலே சமர்ப்பிக்கிற ஒரு உரையாக இருக்கிறதே தவிர, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான நிவாரணமும் தருகின்ற ஒரு சிறந்த உரையாக அது இல்லை.

குறிப்பாக புதிய முதலமைச்சர் அவர்களும் அவரது அமைச்சரவையும் பதவி ஏற்றதற்குப் பின்னர் கோட்டையிலே தலைமைச் செயலக ஊழியர்கள், அரசு ஊழியர்கள் மத்தியிலே கூடிப் பேசும் போது அரசு ஊழியர்களுக்கு எந்தவிதமான குறையும் வைக்கமாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு அரசு சரியாக இயங்க வேண்டுமானால், அரசு ஊழியர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள். அவர்கள் தான் உத்தரவு போடுகிறார்கள். அதைச் செயல்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். காலம் பொன் போன்றது. கடமை கண் போன்றது என்று கருதி அவர்கள் கடமைகளைத் தவறாமல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அரசு ஊழியர்கள் ஊதிய உயர்வு கேட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி இந்த ஆளுநர் உரையிலே கொடுத்திருக்கலாம். மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷன் உண்டு என்றாவது ஒரு குறிப்பு கொடுத்திருக்கலாம். ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கலாம். ஆளுநரை அரசு ஊழியர்கள் தேர்தல் ஏற்பாடுகள் நடக்கிற நேரத்திலே சந்தித்தபோது ஆளுநர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுபற்றி இந்த உரையிலே வரும் என்றுதான் எதிர்பார்த்தோம். வரவில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டத்திலாவது அந்தக் குறை இல்லாத அளவுக்கு நிறைவாக இருக்க வேண்டும். மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷன் அமைக்க வேண்டும் என்று அரசு ஊழியர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அது இந்த உரையில் இல்லாதது ஒரு குறைதான்.

(பிற்பகல் 6-00.)

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

[1977 ஜூலை 9]

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய புதிய அரசினுடைய செயல் முறைகளை விளக்குகிற நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு நான்கு சதவீதம் போனஸ்-லாபம் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் முதலாளிகள்-உரிமையாளர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அனுமதிக்கப்பட்ட ஒன்று. எவ்வளவுதான் லாபம் கிடைத்தாலும், ஒரு தொழில் உரிமையாளர் அவரிடத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாக எண்ணுவது கிடையாது, பாலன்ஸ் ஷீட் போட்டுக் காட்டுவது மட்டும் போதாது. அதை இஷ்டம்போல் தயாரிக்கக் கூடாது. பாலன்ஸ் ஷீட்டை மட்டும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுவதும் தேவையற்றது. லாபம் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும், போனஸ் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். மில்கனிலே உழைக்கும் தொழிலாளிகள் எட்டு மணி நேரம் பஞ்சைத் தின்று கூன் உருகி இருதய நோயால் பாதிக்கப்பட்டு முதலாளிகளை, மில் ஓனர்களை, மாட மாளிகைகளில் உட்கார வைத்திருக்கும் அந்தத் தொழிலாளிக்கு போனஸ் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். என்ன காரணம்? அதற்கு இந்த உரையில் விளக்கமில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் என். வி. என். அவர்கள் தொழிலாளர் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், தொழிலாளர்கள் நலன்களை நன்றாக உணர்ந்த அறிஞர் அன்றா அவர்களுடன் 1938-லிருந்து இணைந்து தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபட்ட அந்தப் பாசத்தால் டெல்லியிலே சென்று அகில இந்திய தொழிலாளர் நலன் அமைச்சர்கள் கூடிய கூட்டத்தில் பேசி 8-1/3 பங்கு போனஸ் என்ற திட்டம் அமுலாக்கப்பட வேண்டுமென்று பேசினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை முதலில் கொடுத்தது தமிழக அரசுதான். இந்த அரசு கொடுத்த திட்டத்தை மத்திய சர்க்காரில் தொழிலாளர் அமைச்சராக இருந்த கபில்கர் அவர்கள் நல்ல திட்டமென்று ஏற்றுக் கொண்டார்கள். சிலசமயம் சிலதொழிற்சாலைகளில் 25 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்க முடியும். 30 சதவீதம் கொடுக்க முடியும். அந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் உழைத்து லாபம் சம்பாதித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 20 சதவீதம்தான் உச்ச பட்ச போனஸ் என்று வரையறை வேண்டாமென்று கபில்கர் அவர்களிடத்தில் என். வி. என். அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் மூலம் 20 சதவீதம் வரையறை வேண்டாமென்று சட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்கு முன்னால் எந்த போனசையும் தொழிலாளிகள் பார்த்தாமல் இருந்தார்கள். நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய ஒருவகை ஊதியம்தான் போனஸ் என்பது. அது கிடைக்காமல் இருக்கிறது. புதிய அரசு தொழிலாளிக்கு நியாயமான போனஸ் வாங்கிக்கொடுக்க முன்பு கேட்டதைப் போல 8-1/3 பங்கு போனஸ் கிடைக்க உறுதி செய்வோம் என்று உரையிலே சொல்லியிருந்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்போம். 20 சதவீதம் வரையறையிலே என்ற வார்த்தையையும் சேர்த்திருக்க வேண்டும். அது இல்லை. தொழிலாளர்களைப்பற்றி நன்றாக உணர்ந்த தொழிலாளர் தலைவர் அமைச்சராக வந்திருக்கிறார். நியாயமான போனஸ் கிடைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கைதான் என்னுடையது. தொழிலாளர்களை வைத்து அரசியல் பண்ண வேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கில்லை.

1977 ஜூலை 9] [திரு. ஆ. திராவிடமணி]

தொழிலாளிக்கு 8-1/3 பங்கு என்ற அடிப்படையில் வரையறுக்கப் பட்ட அந்த போனஸ்-மத்திய சர்க்காருக்கு முதலாளிகளின் தயவு தேவை என்பதற்காக ரத்து செய்யப்பட்ட அந்த போனஸ்-பெரிய சீமான்களின் தயவில்தான் அரசு நடத்த முடியும் என்று அவர்களுக்கு சாதகமாக பறிக்கப்பட்ட அந்த போனஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை எதிர்த்துப் பேசினால் விசாரணையில்லாமல் கைது செய்யப்படுவோம் என்ற காரணத்தால், யாரும் பேசாமல் நிறுத்தப்பட்ட அந்த போனஸ், புதிய அரசினால் நிச்சயமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. உரையில் இல்லாவிட்டாலும் அந்தக் குறையைக் களைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

படித்த பட்டதாரிகள் ஏராளமான பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு—ஒரு பத்து பேர் அல்லது இருபது பேர் சேர்ந்து தொழில் நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு வேலை வாய்ப்பு—பி. ஏ. படித்துவிட்டு ஐந்தாறு வருஷங்களாக வேலையின்றி குடும்பத்திற்குச் சுமையாக இருக்கிற இளைஞர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். மூன்று பேர் ஒரு குடும்பத்தில் படிக்கிறார்கள். பட்டம் பெறுகிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் எழுதினால் கிடைக்கவில்லை. கிளாஸ் எடுக்காததால் எங்கும் போய்ச் சேர முடியவில்லை. பெற்றவர்கள் சொத்தையும் சுகத்தையும் இழந்து இவர்களைப் பட்டதாரியாக்கி குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். வேலை கிடைக்காமல் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து ஆறு வருஷமானாலும் கூட நம்பரே வராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இதற்கு ஒரு சர்வே எடுங்கள். இனிமேல் அந்தப் பட்டதாரிகள் குடும்பத்திற்கு பாரமாக இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய பிரச்சினையை அனுதாபத்துடன் கவனிக்கும் வகையில் முந்தைய அரசு ஒரு சிறிய காரியம்தான் செய்ய முடிந்தது. இளைஞர் அணி என்ற முறையில் முழுச்சரப்பாடு போட முடியாவிட்டாலும், ஒரு வாய்ச் சோறு கொடுப்பது போல, ஒரு டி வாங்கிக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், தவிக்கிற வாய்க்கு ஒரு குவளை தண்ணீர் கொடுத்து உயிரைக் காப்பது போல, மாதம் ரூ. 75 கொடுத்து 4,000 பேரை உருவாக்கி வைத்தோமே—அவசர கால நெருக்கடி என்ற பெயரால் வேலையில்லை என்று நிறுத்திவிட்டார்களே, அவர்களுக்காவது ஒரு வாழ்வு உடனே கிடைக்க வழி செய்யுங்கள்.

பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீசர் என்று இன்றைய தினம் அரசு செய்கிற சாதனைகளை வெளியிலே மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக தகவல் அல்லது விளம்பரம் என்று சொல்கிறார்களே, அதற்காக ஒரு அமைச்சர் கூட இப்போது இருக்கிறார்—அந்த இலாகாவில் மாவட்ட வாரியாக மக்களுக்கும் அரசுக்கும் ஒரு இணைப்பாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக—பல்வேறு நல்ல காரியங்களை அரசு செய்தும் கூட சாதாரணமாக கிராம மக்களுக்கு என்னதான் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்காக வைத்திருந்தார்கள். நம் கிராம மக்கள் எழுத்தறிவில் சிறந்தவர்களாக

[திரு. ஆ. திராவிடமணி] [1977 ஜூலை 9]

இல்லை. வரிக்கு வரி பத்திரிகை படிக்கிற ஆற்றலோ வழக்கமோ அவர்களுக்கில்லை. அவர்களுக்கு சில விளக்கங்கள் திரைப்படச் செய்தி வெளியீடுகள் மூலமாக, கலை நிகழ்ச்சிகள் மூலமாக, நாடகக் குழுக்கள் மூலமாக அரசின் சாதனைகளை எடுத்து விளக்குவதற்காகத்தான் பி. ஆர். ஒ. என்ற அந்த போஸ்ட் போடப்பட்டது. இதில் அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லை. பல விஷயங்களைத் தெரிந்தவர்கள், கிராம மக்களோடு கலகலப்பாகப் பழகக் கூடியவர்கள்—இலக்கியம் படித்தவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிகளில் மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு அவர்களோடு படித்தவர்கள் எல்லாம் அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள்—கிராம மக்களைப் புரிந்து கொண்டவர்கள், மக்களின் எண்ணங்களை அரசுக்குச் சொல்கிறவர்கள், அரசின் சட்டத்தை மக்களுக்குச் சொல்கிறவர்கள்—இப்படி அரசின் தூதுவர்களாக அந்த பி. ஆர். ஒ. க்கள் பணியாற்றினார்கள். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. அந்தப் பி. ஆர். ஒ. வேலையே வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டம் பார்க்காதீர்கள்.

ஊராட்சிக்கு ஒன்றாக கிராம வங்கி திறப்பதன் மூலமாக கிராம மக்களுக்கு கடன் வசதி செய்யலாம் என்கிறார்கள். கிராம மக்கள் நகை நட்டுகளை, பாத்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு யாரிடத்தில் போய்க் கடன் வாங்குவது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு அவசரத்திற்கு—வீட்டில் பெரியவர் இறந்துவிட்டால் அதற்கு நூறு ரூபாய் வேண்டும்—யாரிடத்தில் போய் வாங்குவது என்று தவிக்கிற ஏழைக்கு என்ன வழி? எந்தச் சமயத்தில் போய்க் கேட்டாலும் கொடுத்து வந்த வட்டிக் கடைக்காரர்கள் இப்போது இல்லை. வட்டிக் கடைக்காரர்கள் அதிக வட்டி வாங்கிக் கொடுமை செய்கிறார்கள் என்பதற்காக வட்டிக் கடையையே வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டோமே. கிராம வங்கிகள் 24 மணி நேரமும் பணியாற்றுகிறதா? திடீரென்று வீட்டில் பெண் குழந்தை பெரிய பிள்ளையாகிவிட்டது. சடங்கு செய்ய வேண்டும். கையில் பணமில்லை. என்ன செய்வாள் அந்தத் தாய்? குழந்தைக்கு உடம்பு சரியில்லை. டாக்டரிடம் கொண்டுபோகிறார்கள். ஊசி போடவேண்டுமென்று அவர் எழுதிக் கொடுத்ததுவிடுகிறார். மெடிகல் ஸ்டோரில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால், அதற்கு பதினைந்து ரூபாய் ஆகுமென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். கையில் காசில்லாமல் குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு தெருவிலே நின்று அவருகிறாளே, அந்தத் தாய்க்கு என்ன வழி? மெடிகல் ஸ்டோரில் பணம் இல்லாமல் மருந்து கொடுப்பார்களா? குடத்தை, பாத்திரத்தை, தவலையை வைத்துக் கொண்டு எப்படியாவது பிள்ளையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று துடிக்கிறாளே அந்தப் பெற்றவளுக்கு என்ன செய்திருக்கிறோம்? எந்த நேரத்தில் போய்க் கதவைத் தட்டினாலும் வந்து பணம் கொடுத்தானே அவன் இன்றில்லை. கிராம வங்கி எந்த நேரத்தில் கதவைத் தட்டினாலும் கேட்டாலும் கொடுக்கும்படி மூன்று ஷிப்ட் வைத்து பணியாற்ற வேண்டாமா? அதனால் என்ன செலவானாலும்....

1977 ஜூலை 9]

திரு. இரா. சாம்பசிவம் : ஷிப்ட் போட்டு எந்த மருந்துக் கடையும் நாள் முழுவதும் நடக்கிறதா? அது சாத்தியமா?

திரு. ஆ. திராவிடமணி : மவுண்ட்ரோடில் ஒரு மருந்துக் கடை 24 மணி நேரமும் இருக்கிறது. ஆகவே அவசியத்தைக் கருதி அவர்கள் எங்கே போவார்கள்? அறுபது ரூபாய் பெறுமான குடத்தை முப்பது ரூபாய்க்கு விற்றுவிடுகிறார்கள். வேறு வழியில்லை. இதற்கு மாற்று வழி செய்தாக வேண்டும். அதைப் பற்றி இந்த உரையில் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றி மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் இருந்தால் தான் மாநில நிர்வாகம் சரியாக நடக்க முடியும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சொல்லியதை இந்த உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதை வலியுறுத்தியதற்காக மிக மிக நன்றி. ஆறுவது பாராவில் அண்டை மாநில உறவைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் கேரளாவில் திரு. அச்சுத மேனன் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் திரு கோவிந்த நாயர் மின்சார அமைச்சராக இருந்தார். அப்போது அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் அங்கு சென்று ஒரு நாளைக்கு ஒரு லட்சம் யூனிட் மின்சாரம் தமிழகத்திற்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். கோயமுத்தூரில் சிறுவாணி திட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு வழி செய்வோம் என்று பேசினார்கள். மேடையிலே பேசும்போது கேரள மக்களுக்கு அரிசி பதினைந்தாயிரம் டன் தந்தால்தான் நாளைக்கு அடுத்த வாரம் ரேஷன் போட முடியும், என்ன செய்வதென்று கவலையாக இருப்பதாக திரு. அச்சுத மேனன் சொல்கிறார். அந்த மேடையிலேயே அமர்ந்திருந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் திரு. அச்சுத மேனனிடம் அந்த அரிசியை உடனே தருகிறேன் என்று சொல்லியதால் கேரளாவிற்கும் தமிழகத்திற்கும் ஏற்பட்ட உறவு—பாசம் இன்னும் தொடர்ந்து இருக்கட்டும்.

(பிற்பகல் 6-10)

ஆளுநர் உரையில் 15ஆவது பாராவில் அரிசனப் பழங்குடி மக்கள், கைத்தறியாளர்கள், மீனவர்கள் ஆகியவர்களுடைய நலன்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவர்களுக்கு உதவி செய்யப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசனங்களுக்காக நூறு மாத காலக்கடன் என்று ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அதன்மூலம் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் பெற்ற ஒரு அரிசனச் சகோதரன் வட்டி கட்ட வேண்டாம், மாதம் பத்து ரூபாய் வீதம் நூறு மாதங்களுக்கு அசலே மாத்திரம் கட்டினால் போதும்; அந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு, தோல்வி மனப்பான்மையை விட்டுவிட்டு, ஒரு கடையை வைத்து, தினசரி அந்தக் கடையில் வியாபாரம் செய்து மாதம் ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் கட்டினால்,

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

[1977 ஜூலை 9]

நூறு மாதத்தில் ஆயிரம் கழிந்துவிடும், இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் பெற்றவர்கள், மாதம் இருபது ரூபாய் வீதம் கட்டி, நூறு மாதத் தவணையில் கட்டும் வட்டியில்லாதகடனை முந்திய அரசு கொடுத்தது. இந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் மறு பரிசீலனை செய்து, தொடர்ந்து அரிசன மக்களுக்கு அந்தப் பயன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அதைப் போல—தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டு வசதிக் கழகம் ஒன்றினை அமைத்து, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை தொடர்ந்து அமுல்படுத்துவதின் மூலமாக, கொத்தனார், தச்சர், கொல்லர், செங்கல் சூளை வைத்திருப்போர் போன்ற பதினைந்து, இருபது வகைப் பிரிவினர் வேலை வாய்ப்பினைப் பெறவும், அரிசன மக்கள் வீட்டுவசதி பெறவும், புதிய அரசு தொடர்ந்து முயற்சி செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, மினவர்கள், விசைப்படகுக்காரர்கள் முன்னால் வந்து மின்களையெல்லாம் பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கு மின்களே கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இதற்கு ஒரு வரைமுறை ஏற்படுத்தக்கூடாதா என்று சொன்னவுடன், அதற்கு ஒரு முறை ஏற்படுத்திய தி.மு.க. அரசைப் போல மேலும் நீங்கள் முறைப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சினையில் அவர்கள் நலன்கள் குறித்து இந்த அரசு நல்லமுறையில் கவனிக்கும் என்று ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நாட்டில் ஐந்து லட்சம் நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நம்பி நாற்பது லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வேறு வழி கிடையாது. காலையில் ஐந்து மணிக்கு எழுந்து கைத்தறி வேலையில் ஈடுபட்டால், மனைவி, மக்கள் அத்தனை பேரும் அந்த வேலையில் ஈடுபட வேண்டும். பாவு போடுவதற்கு முன்னால், நூல் சிட்டத்தில் ஏற்ற வேண்டும். அதற்குக் குழந்தைகள், பிறகு சிக்கல் எடுக்க தள்ளிக் கொடுக்க மனைவி, இப்படி குடும்பமே வேலை செய்தால்தான் மாதம் நூறு ரூபாய் சம்பாதிக்க முடியும். 90 ரூபாயாக இருந்த நூல் விலை 130 ரூபாயாக நெருக்கடி நேரத்தில் ஆனது. அதற்கு என்ன காரணம்? புதிதாக போனசும் கொடுக்கவில்லை, பருத்தி விலையும் கூடவில்லை, 1975 டிசம்பர் பஞ்ச மார்க்கெட்டில் விலை என்ன? 1976 ஜனவரி மாதம் 30ஆம் தேதி விலை 90 ரூபாய். ஆட்சியைக் கலைத்த பிறகு பிப்ரவரி மாதம் 1ஆம் தேதி 130 ரூபாய் ஆக விலை ஏறவேண்டிய காரணம் என்ன? 30ஆம் தேதி நாற்பதாம் நம்பர் நூல் விலை 90 ஆக இருந்து 1ஆம் தேதி 130 ரூபாய்க்கு உயரக் காரணமென்ன? 130 ரூபாய் கொடுத்து நூல் வாங்குவதால் அடக்க விலை அதிகமாகிறது. அதனால் மார்க்கெட்டில் அப்போது விற்க முடியாமல் தேங்குகிறது. அப்படி கடயநல்லூர், புளியங்குடி பகுதியில் எட்டு கோடி ரூபாய் நூல் துணிகள் தேங்கி விற்க முடியாமல் பிறகு சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து, ஏழு ரூபாய் அடக்கம் உள்ளதை 3.75 ரூபாய்க்கு விற்கார்கள்.

1977 ஜூலை 9]

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

நெசவாள மக்கள் கஷ்டப்பட காரணம் அதுதான். பாவுக் கூலியாக அன்றைய தினம் 125 ரூபாய் வாங்கிய நெசவாளி இன்று 65 ரூபாய் தான் வாங்குகிறான். மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு பாவு தான் நெய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நெசவாளிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

பதினான்கு கோடி ரூபாய்க்கு கைத்தறி ஏற்றுமதிக்கு அனுமதி வாங்கிக் கொடுத்தோம். 'சாம்பிள்' களையெல்லாம் கொண்டு போய்க் காட்டினோம். உலக நாடுகளில்—தாய்லாந்தில் எல்லாம் கொண்டு போய்க் காட்டி, இப்படிப்பட்ட 'டிசைன்'கள் எல்லாம் கைத்தறியில் வண்ண வண்ண 'டிசைன்'களில் இருக்கின்றன என்று கூறி 14 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதிக்கு அனுமதி வாங்கினோம். இப்போது ஏற்றுமதியில்லை. என்ன காரணம்? விசைத்தறியில் கைத்தறி போன்று துணைகளை உற்பத்தி செய்து—ஓரத்தில் முள்ளால் குத்தி தயார் செய்து சீல் வைத்து அனுப்பப்படுகிறது. கைத்தறி ஏற்றுமதியைத் தவறாகப் பயன்படுத்திவிட்டார்கள். கைத்தறி அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். உண்மைகளைக் கண்டறிய உண்மையான கைத்தறி நெசவாளர்களைக் குழுவில் நியமிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நெசவாளர் சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். ஆகவே கவர்னர் உரையில் ஒன்றிரண்டு காரியங்கள் இல்லை என்றாலும் கூட, அவைகளை எல்லாம் புதிய அமைச்சரவை நிறைவு செய்யும், மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நல்ல காரியங்களை எல்லாம் செய்வார்கள் என்று நம்பி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது பேச எழும்போது முதலாவதாக, புதிதாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் அமைச்சரவைக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களை, வாழ்த்துக்களை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். பலரும் வியக்கத்தக்க முறையில்—பலரும் பிரமிக்கத்தக்க வகையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தமிழக மக்களின் ஆதரவு இருந்தது என்பதை சென்ற தேர்தலின்போது பார்த்தோம். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவுமுகன் அவர்கள் பேசும்போது, ஏதோ அதற்கு சர்ச்சையான சில காரணங்களை, கவர்ச்சி என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நான் அந்த சர்ச்சையிலே பிரவேசிக்க விரும்பவில்லை. மக்கள் தீர்ப்பே மகேஸ்வரன் தீர்ப்பு என்ற ஜனநாயகக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இந்தத் தமிழக மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்ற முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன், வாழ்த்துகின்றேன். அவரால் நியமிக்கப்பட்டு, அமைச்சர்களாக வந்திருக்கும் அத்தனை அமைச்சர் சர்க்களையும் நான் வாழ்த்துகிறேன், பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் சேவை சிறக்கட்டும். அவர்கள் நற்சேவையின் பயனாக தமிழகத்திலே இன்பம் மலியட்டும், அன்பும், பண்பும் வளரட்டும், வறுமை ஒழியட்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். இந்த அமைச்சரவையில்

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1977 ஜூலை 9]

நான் பல சிறப்புகளைக் காண்கின்றேன். ஆனால் நேரம் குறைவாக இருப்பதால், ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இதே தலைமைச் செயலகத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஒரு உயர்தர அதிகாரியான ஒரு கிறித்துவ நண்பரோடு நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அந்தச் சமயத்தில்தான் முதல்முறையாக அமைச்சரவையில் ஒரு கிறித்துவர் கூட இடம்பெறவில்லை. அதை அவர் குறிப்பிட்டு மிக மனவேதனையுடன் பேசினார். அப்போது நான், “எதற்காக இவ்வளவு குறைப்பட்டுக்கொள்கிறீர்கள்? இப்போது அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் எல்லோரும் நல்லவர்கள்தானே, நம்முடைய குறைகள் எதுவாக இருந்தாலும் அதைக் கேட்டுத் தீர்த்து வைக்கிறார்களே” என்று நான் அவரிடம் சொன்னேன். அப்போது அவர் உருக்கமாகப் பதில் சொன்னார். “எவ்வளவு தான் நல்லவர்களாக இருந்தாலும், நம்முடைய சொந்தத் தந்தையிடம் ஒரு பிள்ளை பேசுவது போல, மற்றவர்களிடம் பேச முடியுமா?” என்று அவர் கேட்டார். கிறித்துவ சமுதாய மக்கள் குறுகிய வகுப்புவாத மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் அல்ல என்றாலும், அவர்கள் உள்ளத்திலும், நம்மவர்களில் வல்லவர்களும், நல்லவர்களும் இருக்கும்போது, அவர்களுக்கும் அமைச்சர்களாக இருந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கை இருந்து தான் வந்தது. அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் வகையில் இந்த அமைச்சரவையில் ஒன்றுக்கு இரண்டு அமைச்சர்களை, கிறித்துவர்களை, நியமித்திருப்பதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாழ்த்துகிறேன்.

இந்த கிறித்துவ அமைச்சர்கள் நிச்சயமாக எல்லா மக்களுக்கும் சேவை புரிவார்கள். எல்லோரையும் சீராகப் பாவித்து நடப்பார்கள்; பணியாற்றுவார்கள் என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அப்படித்தான் பணைகளைச் செய்ய வேண்டும். இருந்த போதிலும் அவர்கள் தங்கள் பணிகளைச் செய்யும்போது, கிறித்துவ சமயத்தின் நல்ல போதனைகளை—இறந்தகால சாதனைகளை மனதில் கொண்டு, அதன் உயர்ந்த போதனைகளான அன்பு, தன்னலமற்ற சேவை, தியாகம், நேர்மை, தூய்மை, ஆகிய பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து கிறித்துவ சமுதாயத்திற்கு ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அவர்களை நான் குறிப்பாக வாழ்த்துகின்றேன்.

(பிற்பகல் 6:20)

ஆளுநர் உரையின் ஆரம்பக் கட்டத்திலே, இரண்டாவது பக்கத்திலே ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “ஏழைகளுக்கு நியாயம் கிடைக்க இலவச சட்ட உதவி வழங்குவதற்கு இந்த அரசு சிறப்புக் கவனம் செலுத்தும்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்திலே மதுரைக்கு இந்திய உச்ச நீதிமன்ற

1977 ஜூலை 9]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

நீதிபதி திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி, வழக்கறிஞர்கள் சங்கப் பொதுக் கூட்டத்தைக் கூட்டினோம். அக்கூட்டத்தில் அவர்கள் உரையாற்றினார்கள். அவருக்கே உரிய தனி ஆங்கில நடையிலே, ஏழைகளுக்கு இலவச சட்ட உதவி அளிப்பதுபற்றி அந்தச் சமயத்திலே பேசினார்கள். நாங்கள் உடனடியாக, இது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சினையென்று ஏற்றுக்கொண்டு பணியாற்ற முற்பட்டோம். மதுரை வக்கீல்கள் சங்கத்தின் சார்பாக தினமும் மாலை 3 மணி முதல் 5 மணிவரை ஏழைகளுக்கு இலவசச் சட்ட உதவி அளிக்கப் படுமென்று போர்டு போட்டோம். அத்துடன் தினமும் இரண்டு வக்கீல்களை—சிலில் வக்கீல் ஒருவரையும், கிரிமினல் வக்கீல் ஒருவரையும்—இருக்கச் செய்து, இந்த நற்பணியை நடத்தி வந்தோம். இதன் மூலம் பல ஏழைகள் பயனடைய ஆரம்பித்தார்கள். சில பேருடைய குறையைக் கேட்டு, வழக்குத் தொடர சில வக்கீல்களையும் நியமித்தோம். இப்படி இருக்கும்போது திடீரென்று ஒரு செய்தி வந்தது. மாநில அளவில் Free Legal Aid Society ஒன்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு ஆளுநர் தலைவராகவும், சட்டத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாத பலரையும் உறுப்பினர்களாகப் போட்டு, எந்த வக்கீல் சங்கத்திற்கும் வக்கீல்களுக்கும் இடம் கிடைக்காத நிலையில், ஒரே அரசியல் கட்சியைப் சேர்ந்தவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். இதைப் பார்த்தவுடன் வக்கீல்கள் சங்கத்தில் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டது. இது ஒரு கட்சியின் விளம்பரத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதென்று நாங்கள் அறிந்தோம். நாங்கள் ஏழைகளுக்கு அளித்த உதவியும் நாளைவில் குறைந்து இப்போது மூடப்பட்டுவிட்டது. புதிய அரசிடம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை உண்மையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால், இது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். தயவு செய்து இந்தத் திட்டத்திலே உங்கள் கட்சி அரசியல்களைக் கலக்க வேண்டாம். வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று இந்தத் திட்டத்தை நடத்த வேண்டும். அவர்கள் தான் இலவச உதவி அளிக்க வேண்டும். சம்பளம் கொடுத்து வைத்தாலும், அவர்கள் உண்மையான சேவை நோக்கத்தோடு வருவார்களென்று எதிர் பார்க்க முடியாது. அவர்கள் சம்மதத்துடன் செயல்பட வைத்தால், இந்தத் திட்டம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறும்.

நாளைய தினம் நம் மாநில முதலமைச்சரவர்கள் கருநாடக மாநிலத்திற்குச் செல்லப்போவதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். என்னுடைய தொழில் சம்பந்தமாக கருநாடக மாநிலத்திற்குப் புலமையுடைய சென்றிருக்கிறேன். என்னுடைய உள்ளத்தில் நம் முடைய மாநிலத்தைக் காட்டிலும் கருநாடக மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அதிகமான முன்னேற்ற நிலைமையில் அந்த மாநிலம் இருக்கிறதென்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. அது சரியோ, தப்போ எனக்குத் தெரியாது. பல தமிழ் இளைஞர்கள், ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், பெங்களூரிலுள்ள

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1977 ஜூலை 9]

தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இதைப் பார்ப்பதற்கும்போது, நம்முடைய தமிழகத்திலும் தொழில் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு ஒரு தீவிரமான நல்ல நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். வெகு சீக்கிரத்திலேயே பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட இருக்கிறது. அந்த பட்ஜெட்டிலே தொழில் வளர்ச்சியை நம் மாநிலத்தில் துரிதப்படுத்துவதற்கு சில திட்டங்கள் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். ஒருவேளை கருநாடகத்தைப் பொறுத்தவரையில், டாக்டர் விஸ்வேஸ்வரையா, மீர்ஜா இஸ்மாயில் போன்றவர்கள் அங்கே முன்கூட்டியே தொழில் வளர்ச்சியை ஆரம்பித்ததால், முன்னேறி இருக்கலாம். நாமும் துரிதமாகச் சென்று அந்த நிலையைப் பிடிக்க வேண்டும். அப்போது தான் படித்தவர்கள் மத்தியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகுமென்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டு புதிதாக அமலுக்கு வரவிருக்கும் கல்வித் திட்டம்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது $10+2+3$ என்ற கல்வித் திட்டம் இந்த ஆண்டிலிருந்து அமலுக்கு வரவிருக்கிறது. அதனுடைய முக்கியமான அம்சம் பள்ளிகளிலே 11 வகுப்புகளுக்குப் பதிலாக 10 வகுப்புகள் மாத்திரம் இருக்கப் போகிறது. அதன் அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், அடுத்த ஆண்டு அதிகப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வேலை இழக்க நேரிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே, நிச்சயமாகப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் யாரும் வேலை இழக்க மாட்டார்கள்; யாரும் வேலை இழக்கும்படிச் செய்ய மாட்டோம் என்ற உறுதியை அளித்து, அதற்கான திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடிக்கடி கூறிக்கொண்டிருக்கும் பழைய விஷயத்தை மீண்டும் கூறுகிறேன். Teacher-pupil ratio என்பதைக் குறைக்க வேண்டும். இது ஏட்டளவில் 40 : 1 என்று இருக்கிறது. அதை இன்னமும் குறைக்க வேண்டும். அதை அமல் நடத்த வேண்டும். அது எழுத்தில் இருந்தாலும் அமல் நடத்தப்படாமல் இருப்பதால் ஏதும் பயனில்லை. அதை அமல் நடத்தினால், கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும். ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இழப்பு இல்லாமலும் செய்ய முடியும். அதற்கான உறுதியை பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரில் அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஏப்ரல் மாதம் 27ஆம் தேதி நான் என்னுடைய வக்கீல் தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு செய்தி எனக்கு வந்தது. பட்டதாரி இளைஞர்கள் பலர் உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டு, யாரும் கவனிக்காத நிலையில், மிகவும் பலகீனமாக இருக்கிறார்கள்; உங்களை வந்து பார்க்கும்படி கோருகிறார்கள் என்ற தகவல் வந்தது. உடனே அங்கே போய்ப் பார்த்தேன். இளைஞர் அணித் தொண்டர்கள் நூற்றுக்கும் அதிகமானவர்கள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டு, உண்மையிலேயே பலவீனமான நிலையில், யாரும் கவலைப்படாத நிலைமையில் காணப்பட்டார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

உடனடியாக சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டினேன். அக் கூட்டத்திற்கு அந்தந்தக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் வந்தார்கள். இப்போதைய ஆளுங் கட்சியின் சார்பாக முன்னாள் மேயர் திரு. முத்து அவர்கள் வந்தார்கள். எல்லோரும் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்தோம். ஆராய்ந்தபோது, அவர்களுடைய பிரச்சினை மிகவும் அனுதாபத்திற்குரியதென்று தெரிய வந்தது. அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டபோது, 2 ஆண்டுகளுக்குத் தான் என்று அமர்த்தியது உண்மைதான். அப்படி அமர்த்தப்பட்டவுடன், 2 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவார்களென்று கருதவில்லை. நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பு அதற்குள் கிடைக்கக் கூடுமென்ற நம்பிக்கையுடன் அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டார்கள். ஆனால் நெருக்கடி நிலைமை இருந்த காலத்திலே அவர்களுடைய வேலையை முடிவு செய்து வெளியே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இன்னும் எஞ்சியுள்ள 2,500 பேர்களையும் சீக்கிரம் அப்படி அனுப்பிவிடுவார்களென்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களில் பலர், இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் திருமணம் செய்து கொண்டு, குடும்பத்தோடும், குழந்தைகளோடும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இப்படித் திடீரென்று வேலையில்லையென்று, குப்பையைத் தெருவிலேயுள்ள குப்பைத்தொட்டியில் போடுவது போல் அனுப்பிவிட்டால் அவர்கள் குடும்பம் என்னவாகும்? அவர்கள் அமைச்சர்கள் சிலரைக் கண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் தங்கள் விண்ணப்பத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் தவறான ஓர் எண்ணம் பரவலாக இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதாவது, இந்தத் திட்டமானது ஏதோ தமிழக அரசால் மட்டும் கொண்டுவரப்பட்டதென்ற ஒரு தவறான எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. தமிழகத்தில் மட்டும் இத்திட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை. இந்தியா முழுவதிலும், Half-a-million Job Scheme என்று மத்திய அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டமாகும் இது. அதன் அம்சம்தான் இந்த இளைஞர் அரித் திட்டம். அண்டை மாநிலங்களான கேரளம், கருநாடகம் ஆகிய மாநிலங்களிலும் இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டு, அதன்கீழ் பணியாற்றியவர்கள் நிரந்தரம் பெற்று வேலை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல நம்பிக்கையோடு இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட இளைஞர் அணியைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள், தாங்கள் வாழ்வதா, சாவதா என்ற நிலையில், மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். 30, 34 வயதிற்குப் பிறகு என்ன செய்வோமென்று மிகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரச்சினையை அன்புடன் கவனித்து, அவர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாக்க, நல்லதொரு திட்டத்தை ஆய்ந்து அளிக்க வேண்டுமென்று நமது அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே நண்பர்கள் மூன்றாவது பே கமிஷனைப்பற்றி நிறையப் பேசிவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு அந்த நம்பிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆளுநரின்

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1977 ஜூலை 9]

உரையில் அதைப்பற்றி வரும் என்று அவர்களில் பலர் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி எதுவும் இந்த உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. வருகின்ற பட்ஜெட் ரிப்போர்ட்டிலாவது வரும், அதைப்பற்றிய நடைமுறை திட்டமாவது வரும் என்பது அவர்களுடைய நம்பிக்கையாகும். அந்த நம்பிக்கை நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம். நான் கொடுத்திருக்கும் இந்த வேண்டுகோளும், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. அறிவழகன் விடுத்திருக்கும் இந்த வேண்டுகோளும் நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் ஆளுநர் அவர்கள் உரையை ஆதரிக்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்) : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் திங்கட் கிழமை, 11-7-1977 பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6.30)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

1. Seventeenth Annual Administration Report of the Tamil Nadu Electricity Board for the year 1973-74. [Laid on the table of the House under section 75-I(A) of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act 34 of 1948).]

B. Reports, Notifications and other Papers.

*2. The Tamil Nadu Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance No. 1 of 1977).

*3. The Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Amendment Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance No. 2 of 1977).

4. The Tamil Nadu Debt Relief Laws (Second Amendment) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 1 of 1977), as passed by the Assembly.

*Sent by post to all MLC's on 2nd July 1977.

1977 ஜூலை 9]

இணைப்பு I.

(54 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

L.A. BILL No. 1 OF 1977.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Debt Relief Laws.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Second Amendment) Act, 1977.

2. *Amendment of President's Act 15 of 1976.*—In the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1976 (President's Act 15 of 1976),—

(a) in section 3, for the words “one year and six months”, the words “two years” shall be substituted ;

(b) in section 4, in sub-section (1), for the words “one year and six months”, the words “two years” shall be substituted ;

(c) in section 6, for the words “one year and six months”, the words “two years” shall be substituted.

3. *Amendment of President's Act 16 of 1976.*—In the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1976 (President's Act 16 of 1976),—

(a) in section 4, for the words “one year and six months”, the words “two years” shall be substituted ;

(b) in section 5, in sub-section (1), for the words “one year and six months”, the words “two years” shall be substituted ;

(c) in section 7, for the words “one year and six months”, the words “two years” shall be substituted.

4. *Amendment of Tamil Nadu Act XXIII of 1943.*—In the Tamil Nadu Pawnbrokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943), in section 12-A, in sub-section (1), in clause (ii), for the figures, letters and words “15th day of July, 1977”, the figures, letters and words “15th day of January 1978” shall be substituted.

[1977 ஜூலை 9]

இணைப்பு II.

(74 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

Address by Thiru Prabhu Das Patwari, Governor of Tamil Nadu to the Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly and the Tamil Nadu Legislative Council, assembled together at the Assembly Chamber, Fort St. George at 10-00 a.m. on Thursday, the 7th July 1977.

Honourable Members of the Legislature,

I would like to congratulate all of you on your success in the elections and extend my best wishes to you for an active and fruitful tenure of service as Members of this Legislature. May you serve our people to the best !

2. We mourn the loss on this occasion of our wise and beloved late, President Thiru Fakhruddin Ali Ahmed who was a symbol of secularism. Our sincere and heartfelt condolences are due to Begum Abida Ahmed.

3. It is a matter of great satisfaction and relief that seventeen months of President's rule have ended in Tamil Nadu with a popular Government elected on the basis of free and fair elections to the Assembly. The peaceful and orderly manner in which the elections were contested by various parties and were conducted by the State Administration deserve our appreciation. In these elections, the people of the State have given a clear and categorical mandate. This mandate strengthens our faith in the traditions of Parliamentary democracy and provides the basis for a strong and stable Government in Tamil Nadu.

4. My Government considers it as its first task to provide a clean and competent Government to the people of Tamil Nadu who have elected it to power and to root out corruption at all levels. Along with integrity and ability, the administration will also be responsible and responsive to the legitimate aspirations of the people. In many regulatory aspects of Government, the poorer and weaker sections of the people continue to encounter delay and difficulty in securing simple justice in administrative and judicial forums. The new Government will give special emphasis to the provision of free legal aid to the poor. In our efforts to root out corruption, waste and arbitrariness, we should remember that in this matter, as in others, prevention is to be preferred to cure. Administrative procedures and arrangements need to be streamlined so as to reduce and eliminate the scope for corruption, waste and misuse of power. The vigilance effort will, therefore, be increasingly pursued as an integral part of administrative reform. Similarly, in the development and welfare efforts of the State, the Government will be fully attentive and sympathetic to the grievances, demands and the rising expectations of all sections of the people and of people in all parts of

1977 ஜூலை 9]

the State with special emphasis on the betterment of the weaker sections and the more backward areas. In all activities of Government, whether they are regulatory or developmental, it will be our aim to insulate the administration from fear of favour. Impartial justice and consideration will be available to all irrespective of caste, creed or political affiliation.

5. In the Union of India, ties between the Centre and the States and between one State and another have become not only closer but also more complex. The assurance given by the Prime Minister that the Centre will maintain cordial and impartial relations with all the State Governments regardless of their political persuasion is welcome. In turn, my Government will extend its constructive co-operation, based on Anna's philosophy, to the Centre in their efforts for building up a democratic, socialistic and prosperous India on Gandhian lines. At the same time we shall take every opportunity to strongly advocate the claims of Tamil Nadu whether they relate to political, cultural, economic or linguistic issues with a view to ensure that the legitimate rights and interest of our State and of our people obtain due recognition and response from the Centre. We also welcome the Prime Minister's assurance that States will be given more powers so as to strengthen the economic structure of the Indian Union. It is now being increasingly recognised that the Centre can be strong only if the States are also strengthened. We trust that the imbalances in our federal Constitution in this regard will be rectified at an early date through appropriate Constitutional amendments and we shall support all efforts in this direction. We are also confident that with more powers we can make rapid progress in our efforts for improving the development and welfare of Tamil Nadu.

6. Our relations with neighbouring States, particularly in regard to drinking water, irrigation and power, are such that mutual co-operation should be continuously fostered. Unfortunately, this has not always happened in the past and it will be the policy of my Government to promote such co-operation on the basis of mutual goodwill, understanding and benefit.

7. It will be the firm policy of my Government to implement the two-language formula which was enunciated by our late Chief Minister Anna and unanimously approved by this august Assembly. This formula fully represents and reflects the wishes of the people of Tamil Nadu. We shall pay special attention to the development of Tamil in all its aspects. Encouragement will be given to the study of Tamil in other States. Necessary funds will be allotted for preservation and research relating to Tamil literature, art, archaeology and history. A programme for the translation and publication in Tamil of classical and contemporary books in other languages will be undertaken. Government assistance will be provided to indigent Tamil scholars.

[1977 ஜூலை 9]

8. The agricultural year which has ended was one that caused concern mainly because of the failure of the South-West monsoon in the catchment areas and the difficulties that were experienced in the Cauvery delta. However, several remedial steps were undertaken by the Agriculture department and these efforts met with the full co-operation of our alert and enterprising ryots throughout the State and particularly, in the Cauvery delta. In the coming season, we shall take necessary steps to ensure that agriculturists are provided with adequate and timely irrigation supplies.

9. The food position in Tamil Nadu is quite comfortable and we are confident that there will be no problem of shortages in the coming few months. The Government have adequate stocks of rice to maintain the public distribution system. There is also easy availability of rice in the open market at fairly reasonable prices. Our millets position is also quite comfortable and prices are reasonable. The increase in the prices of groundnut oil and other edible oils has been causing us some concern. We are keeping a close watch over the price trends and the Government will take appropriate action as will be necessary, if any, situation of scarcity is artificially created or if prices go up abnormally. The problem of edible oils, however, is not confined to our State alone it is an all-India phenomenon and has to be tackled on a countrywide basis.

10. The objective of the Government will be to ensure a remunerative price for the grower and a reasonable price for the consumer by eliminating the scope for exploitation by middle men. The policy which will be followed by this Government will neither be purely producer-oriented nor consumer-oriented, but essentially people-oriented and will aim at reconciling the interests of the producer and the consumer.

11. It will be my Government's endeavour to build up a network of retail points in the public sector, including the co-operative sector, to ensure equitable distribution of essential commodities at reasonable prices. There are now nearly 9,300 fair price shops distributing rice, wheat and levy sugar at controlled prices. We propose to extend the scheme of fair price shops, so that each of the about 16,000 revenue villages will have at least one fair price shop in the village itself. It will so be our aim to see that these fair price shops not only deal in the commodities under the public distribution system but also in other essential commodities like coarse grains, dhalls, edible oils, tamarind and chillies so that supply of these can be assured to the public at reasonable prices.

1977 ஜூலை 9]

12. The next session of the Legislature will be the Budget session and you will have an opportunity at that time to consider in detail the concrete schemes and projects of the new Government. I shall on this occasion confine myself to outlining the main policies and programmes which the Government will place before itself.

13. It is a matter of regret that, as revealed in a recent study, the proportion of people living below the poverty line in Tamil Nadu has increased during two and a half decades of planned development and has reached the high level of 59 per cent in 1974. The removal of poverty and unemployment will be the twin principal objectives of our Government and indeed today they are National objectives. Every scheme we undertake will have to stand the test whether it will help in reducing poverty or in promoting employment.

14. Villages are the backbone of our Nation's life and economy. 70 per cent of the people in our State live and work in the rural areas. It is necessary to have a multi-pronged and integrated approach to rural development based on agriculture, irrigation, agro-based and other small-scale industries, cottage and village industries, rural housing, trade, transportation and rural electrification. In the production of agricultural inputs such as seeds, fertilisers and pesticides and of mass consumption goods such as textiles, the rural people should obtain direct benefits through greater employment and increased incomes. At the same time, their living conditions should be improved with the provision of basic minimum needs such as drinking water, mass literacy, educational and health facilities, house-sites and housing and good communications. All-round rural development on these lines will be the main emphasis of the new Government.

15. It is regrettable that despite substantial expenditures in the Plans, a most essential need such as drinking water supply in rural areas is still substantially inadequate. It is welcome that a special provision has been made in the Central Budget to assist States in meeting this need. We shall increase our own allocations for the sector and shall announce a concrete time-bound plan of action in the Budget to effectively tackle this problem. It is also a matter of regret that despite substantial expenditure on the Veeranam project, no solution is yet in sight for solving the drinking water shortage in Madras City. We shall immediately review this problem and take all necessary steps to remedy the situation. In particular, with the co-operation of neighbouring States, we shall expedite the Krishna water project.

16. Programmes for providing substantial employment in rural areas in the off-season for unskilled labour will be formulated and implemented. These programmes will be linked to the creation and main-

[1977 ஜூலை 9]

tenance of lasting assets such as medium and minor irrigation sources, roads, housing, educational and other community facilities, soil conservation and provision of drinking water supply. The educational system will be increasingly vocationalised based on detailed surveys of technical and industrial opportunities in each district. Vocational education along with larger investments will result in better employment opportunities in urban and semi-urban areas. With assistance from the commercial banks, special emphasis will be given for increasing opportunities for self-employment especially among the rural artisans, other weaker sections of the people and small entrepreneurs. The traditionally disadvantaged sections of our society such as Scheduled Castes and Tribes, handloom weavers, fishermen and women will receive special support and assistance from the State. In their case, economic progress and social emancipation are inter-linked. The Government will devise and implement suitable schemes to redress the disabilities suffered by these large sections of the community.

17. Investments on Power development and on increasing major, medium, minor irrigation and ground water utilisation will receive immediate and continuous attention. In doing so, existing capacities will be utilised to the maximum, new investments expedited and economies achieved in the use of power and water.

18. We are committed to the policy of Prohibition. It has great benefits for the people. Women and the younger generation are particularly affected by the evils of drinking. It also leads to anti-social activities in many spheres enabling anti-social elements to violate economic discipline and social norms. It shall be the effort of the new Government to educate public opinion while pursuing legal measures for the strict enforcement of Prohibition.

18A. Elections to the local bodies have not been held as per schedule. As soon as the muster roll case is disposed of, elections to the Madras Corporation will be held. The public feel that there are numerous defects in the electoral rolls. In view of this, elections to the Madurai Corporation, Municipalities and Panchayats will be held when the task of correcting and setting right the electoral rolls is completed. Besides, it is my Government's desire that the Chairmen of Panchayat Unions and Municipalities should also be elected directly by the people as in the case of Presidents of Panchayats. Necessary legislation for this purpose will be brought before the House very shortly.

19. We recognise that all our efforts for economic progress should be fitted into and form part of a larger and long-term development programme. The planning process in Tamil Nadu has unfortunately fallen into a state of suspense. The new Government will revive the State Planning Commission as soon as possible and entrust it with

1977 ஜூலை 9]

the formulation of a detailed and comprehensive Sixth Five-Year Plan. The long-term Plan should not only be technically sound and financially feasible but also be able to mobilise popular understanding, participation and support. In the planning process, the Government will seek to involve local people at the block, taluk and district levels so that the Plan fully reflects the felt needs and aspirations of the people and takes into account the resources available in terms of men and material at all levels.

20. Honourable Members, your present session will be a short one in which you will have to attend to only immediate legislative work which cannot be postponed. In this and in the coming sessions, I would appeal to all sections of this House to rise above the heat and controversy of the election campaign from which you have just emerged. The deliberations of this House should be conducted in its traditional spirit of dignity, decency and decorum with constructive co-operation from the Opposition and an impartial approach from the Government to all sections of the House. I have no doubt that given such a spirit of common purpose which subjects sectional interests to the larger objective of promoting the growth and welfare of Tamil Nadu, this House will be able to discharge the high responsibilities which the Electorate has placed on it. I commend you to your tasks and wish you all success and a bright future.

Vanakkam.

திரு. பிரபு தாஸ் பட்வாரி, தமிழக ஆளுநர், அவர்கள் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை, சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் ஒருங்கே குழுமியிருந்த தமிழ் நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு 1977 ஜூலைத் திங்கள் 7 ஆம் நாள், வியாழக்கிழமை ஆற்றிய உரையின் தமிழாக்கம்.

மேன்மை தாங்கிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களே, சட்டமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்துள்ள உங்கள் அனைவரையும் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். நீங்கள் அனைவரும் சட்டமன்றத்தில் ஆக்கத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் பணியாற்ற மாறு வேண்டி என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்களுக்கு அருஞ்சேவை புரிவீர்களாக !

2. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த, நமது பேரன்புக்கு உரிய அறிவுசால் திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்களின் மறைவு பற்றி இத்தருணத்தில் ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் மதச் சார்பற்ற இலட்சியத்தின் சின்னமாக விளங்கினார். பீகம் அபீதா அகமது அவர்களுக்கு நமது மனமார்ந்த இரங்கலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

[1977 ஜூலை 9]

3. தமிழ்நாட்டில் 17 மாத காலம், நீண்ட, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி முடிவுற்று, அச்சமற்ற, நேர்மையான தேர்தல் நடத்தப்பட்டு, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களாட்சி இன்று மலர்ந்திருக்கிறது. இது நம் அனைவருக்கும் ஆறுதலையும் பெரு மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பதாக இருக்கிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் அமைதியாகவும் ஒழுங்காகவும் தேர்தல் நடைபெற்றப் பாடுபட்ட வெவ்வேறு அரசியல் கட்சியினரின் ஒத்துழைப்பும் அரசின் செயல்திறனும் பாராட்டுக்கு உரியன வாகும். நடைபெற்ற தேர்தலில், நம் மாநில மக்கள் தங்கள் முடிவைத் தெளிவாகவும், திட்டவட்டமாகவும் தெரிவித்துள்ளார்கள். இது மக்களாட்சி மரபுகளின்மீது நாம் வைத்துள்ள நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துவதுடன், தமிழ் நாட்டில் வலுவுள்ள, நிலையான அரசாங்கம் அமையும் வாய்ப்பினை அளித்துள்ளது.

4. எனது அரசாங்கம், தன்னை ஆட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு நேர்மையும் திறமையும் கொண்ட தோர் ஆட்சி வழங்குவதையும் எல்லா நிலைகளிலும் லஞ்ச ஊழலைக் களைவதையும் தன் தலையாய கடமையாகக் கருதுகிறது. நாணயத்துடனும், திறமையுடனும் செயல்படுவதோடு, இந்த அரசாங்கம், மக்களின் நியாயமான வேண்டுகோள்களுக்குப் பரிவுடனும், பொறுப்புடனும் செவிசாய்த்துப் பணிபுரியும். அரசாங்கத்தின் பல்வேறு ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கைகளில், நிர்வாக அமைப்புகளிலும் நீதிமன்றங்களிலும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நியாயம் கிடைப்பதில் தடங்கல்களும் தாமதங்களும் உள்ளன. இந்நிலை மாறி, ஏழைகளுக்கு நியாயம் கிடைக்க இலவச சட்ட உதவி வழங்குவதற்கு இந்த அரசு சிறப்புக் கவனம் செலுத்தும். நிர்வாகத்தில் லஞ்ச ஊழல், வீண் விரயம், பாரபட்சம் ஆகியவற்றைக் களையும் முயற்சிகளில், வந்தபின் பரிகாரம் தேடுவதைவிட வருமுன் காப்பதே ஏற்ற முறையாகும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். லஞ்ச ஊழல், வீண் விரயம் தலைகாட்டா வண்ணமும், அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்த முடியாத வகையிலும், நிர்வாக நெறிமுறைகளையும், செயல் முறைகளையும் சீரமைக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த அடிப்படையில், லஞ்சத் தடுப்பு நடவடிக்கைகள், நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களின் ஒடுங்கிணைந்த பகுதியாக மேற்கொள்ளப்படும். அதே போல, வளர்ச்சித் திட்டங்களையும், நல்வாழ்வுத் திட்டங்களையும், மாநிலத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த பலதரப்பட்ட மக்களின் மனக்குறைகள், தேவைகள், வளரும் எதிர்பார்ப்புகள் இவை அனைத்தையும் முழு அனுதாபத்துடன் கவனித்துச் செயல்படுத்துவோம். குறிப்பாக, இந்த முன்னேற்றத் திட்டங்களில் சமுதாயத்தின் அடித்தள மக்கள், பிற்பட்ட பகுதிகளில் வசிப்பவர்கள் ஆகியவர்களுக்குத் தனிக் கவனம் அளிக்கப்படும். அரசு நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும்— அவை ஒழுங்கு முறை நடவடிக்கை

1977 ஜூலை 9]

கைகளாயினும் வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளாயினும்—அச்சத்திற்கும், தாட்சண்யத்திற்கும் ஆட்படாமல் நிர்வாகம் செயல்பட வேண்டும் என்பதே எங்கள் கொள்கை. மக்கள் அனைவருக்கும், அவர்கள் சாதி, சமய கட்சி சார்பு எதுவாயிருப்பினும் நியாயமும் நன்மையும் பாரபட்சமற்ற முறையில் கிடைக்கும்.

5. இன்றைய நிலைமையில் இந்தியக் குடியரசில் மத்திய-மாநில உறவும், ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் உள்ள தொடர்பும், நெருங்கியதாக மட்டுமல்லாமல், பிரச்சினைகளுக்கு இடங்கொடுப்பதாகவும் உள்ளன. பாரதப் பிரதமர் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு கட்சிப்பற்றற்று தோழமை முறையில் அமைந்திருக்குமென உறுதி கூறியுள்ளதை வரவேற்கிறோம். எனது அரசாங்கத்தின் சார்பில், ஜனநாயக, சமதர்ம அடிப்படையியில் மலர்ந்து வளம் கொழிக்கும் இந்தியாவை காந்தியவழியில் உருவாக்க மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கும் நாம் அண்ணாவின் கொள்கை வழி நின்று ஆக்க பூர்வமான ஒத்துழைப்பை நல்குவோமென உறுதி கூறுகிறேன். அதே நேரத்தில், தமிழ் நாட்டின் அரசியல், கலாச்சார, பொருளாதார, மொழிப் பிரச்சினைகளையும் கோரிக்கைகளையும் திடமாக வாதாட அனைத்து சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்துவோம். அதன் மூலம் தமிழ் நாட்டு மக்களின் நியாயமான உரிமைகளையும் நலன்களையும் பாதுகாக்க மத்திய அரசு செவி சாய்த்துச் செயல்பட ஆவன செய்வோம். இந்திய யூனியனின் பொருளாதார அமைப்பை வலுப்படுத்த மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கப்படுமென்று பாரதப் பிரதமர் உறுதியளித்திருப்பதையும் வரவேற்கிறோம். மாநிலங்களையும் வலுப்படுத்தினால்தான் மத்திய அரசு வலுவுள்ளதாய் இருக்குமென்பது இப்போது மேலும் மேலும் உணரப்படுகிறது. இவ்வகையில் இந்தியக் கூட்டாட்சி அமைப்பிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தக்க திருத்தங்கள் செய்வதன் மூலமாக விரைவில் சீராக்கப்படுமென நம்புகிறோம். இதற்காக மேற் கொள்ளப்படும் எல்லா முயற்சிகளுக்கும் நாம் முழு ஒத்துழைப்பு அளிப்போம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் பெறுவதன் மூலம், தமிழ்நாட்டினை வளங் கொழிக்கச் செய்வதற்கு நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் விரைவான முன்னேற்றம் காண முடியுமென நம்புகிறோம்.

6. அண்டை மாநிலங்களுடன் நமது உறவுகள், குறிப்பாக குடி தண்ணீர், பாசன, மின் வசதிகளைப் பொறுத்தவரை, பரஸ்பர ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையில், நல்லவிதமாகத் தொடர்ந்து பேணப்பட வேண்டும். துரதிர்ஷ்டவசமாக கடந்த காலத்தில் இந்த உறவுகள் எப்போதும் சீராக இருந்தன என்று சொல்ல முடியாது. நல்லெண்ணம் புரிந்து கொள்ளும் தன்மை, பொதுப் பயன் இவற்றின் அடிப்படையில் இந்த உறவைப் பேணி வளர்ப்பது எனது அரசின் கொள்கையாக இருக்கும்.

[1977 ஜூலை 9]

7. அமரர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது உருவாக்கிய, இப்பேரவையால் ஒரு மனதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட, இருமொழிக் கொள்கையைச் செயற்படுத்துவதே எனது அரசாங்கத்தின் உறுதியான கோட்பாடாக இருக்கும். இந்த இருமொழிக் கொள்கை தமிழ்நாட்டு மக்களின் விருப்பத்தை அப்படியே பிரதிபலிக்கிறது. எல்லாவகையிலும் தமிழை வளர்க்கச் சிறப்பு நாட்டம் செலுத்துவோம். பிற மாநிலங்களில் தமிழ் பயிலுவதற்கு ஊக்க உதவி அளிக்கப்படும். தமிழ் இலக்கியம், கலை, வரலாறு, தொல்பொருள் முதலியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கும், ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் அவசியமான நிதி ஒதுக்கப்படும். பிற மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள பண்டைய இலக்கியங்களையும், பல்வேறு துறைகளிலும் வந்துள்ள தற்கால நூல்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடும் வேலைத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். வறுமையில் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு அரசு நிதி உதவி செய்யும்.

8. இப்போது முடிவடைந்துள்ள விவசாய ஆண்டு, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் கவலையளித்துள்ளது. நீர்கோள் பகுதிகளில் தென்மேற்குப் பருவக்காற்றின் மூலம் போதுமான மழை பெய்யவில்லை. மேலும், காவிரிப் பகுதிகளில் பல டிராப்பாடுகள் இருந்தன. இருப்பினும், இதனால் விளையக்கூடிய உற்பத்திக் குறைவைத் தடுக்கும் வகையில் வேளாண்மைத் துறை உரிய நடவடிக்கைகள் பலவற்றை மேற்கொண்டது. இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு விழிப்புணர்ச்சியும், செயல்திறனும் கொண்ட விவசாயப் பெருமக்கள் இம்மாநிலம் முழுவதிலும், சிறப்பாகக் காவிரி கழிமுகப் பகுதிகளில் ஒத்துழைப்பு நல்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. அடுத்து வரும் பயிரிடு காலத்தில், விவசாய மக்களுக்குப் பாசனவசதி, போதிய அளவிலும் உரிய காலத்திலும் கிடைக்கச் செய்வதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் எடுப்போம்.

9. தமிழ்நாட்டின் உணவு நிலை திருப்திகரமாக இருக்கிறது. அடுத்து வரும் மாதங்களில் பற்றாக்குறை ஏதும் இராது என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. பொது மக்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அரிசி கையிருப்பும் போதுமானதாக உள்ளது. தனியார் கடைகளில் அரிசி பெரும்பாலும் நியாயமான விலையில் எளிதாகக் கிடைக்கிறது. புன்செய் தானிய வகைகளும் நியாயமான விலையில் கிடைக்கும் நிலை இருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் போன்ற சமையல் எண்ணெய் வகைகளில் ஏற்பட்டுள்ள விலை ஏற்றம் கவலைக்கிடமாக உள்ளது. இந்த விலைவாசி நிலையை அரசு கூர்ந்து கவனித்து வருகிறது. செயற்கையான பற்றாக்குறை நிலையோ, அளவு மீறிய விலையேற்றமோ ஏற்பட்டால், அவசியமான, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் தயங்காது. சமையல் எண்ணெய்களைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி நிலைமை நம் மாநிலத்தை மட்டும் பாதிக்கும் ஒன்றல்ல; இந்தியா முழுவதிலுமே ஏற்பட்டுள்ள இந்த நிலையை அனைத்திந்திய அடிப்படையில் சமாளிக்க வேண்டியது அவசியம்.

1977 ஜூலை 9]

10. உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிக்கும் தக்க வருவாய் கிடைக்க வேண்டும் ; அதே நேரத்தில் இடைத் தரகர் லாபம் குறைக்கப்பட்டு, வாங்கி உபயோகிக்கும் பொது மக்களுக்கும் அவை நியாயமான விலையில் கிடைக்க வேண்டும், —இதுவே அரசின் கொள்கை. இக்கொள்கையைக் கடைப் பிடிப்பதில் உற்பத்தியாளருடைய அல்லது உபயோகிப்பவர்களுடைய நன்மையை மட்டும் ஒருதலைப்பட்சமாகக் கருதாமல், பொதுமக்களின் ஒருங்கிணைந்த நன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசு செயல்படும்.

11. அரசுத் துறையிலும் கூட்டுறவுத் துறையிலும் இயங்கும் நியாயவிலைக் கடைகளை விரிவுபடுத்தி, அத்தியாவசியப் பொருட்களை வசதியாகவும் குறைந்த விலையிலும் மக்களுக்கு வழங்க எனது அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும். இப்போது அரிசி, கோதுமை, 'லெவி' சர்க்கரை ஆகியவற்றைக் கட்டுப்பாட்டு விலையில் வழங்க, ஏறக்குறைய 9,300 நியாய விலைக் கடைகள் உள்ளன. இந்த வசதியை மேலும் விரிவாக்கி, தமிழ் நாட்டின் 16,000 ரெவின்யூ கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நியாயவிலைக் கடை ஒன்றையேனும் அமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்வோம். இந்த நியாய விலைக் கடைகள் பொதுமக்களுக்கு இப்போது வழங்கி வரும் பொருள்களோடு, பிற உணவுத் தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், சமையல் எண்ணெய்கள், புளி, மிளகாய் ஆகிய இன்றியமையாப் பொருள்களையும் வழங்க முற்படும். இதனால் எல்லாப் பகுதி மக்களுக்கும் அன்றாடத் தேவைக்குரிய பொருள்கள் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

12. இந்தச் சட்டமன்றத்தின் அடுத்த கூட்டத்தில் வரவு-செலவுத் திட்டம் கொண்டுவரப்படும். புதிய அரசின் திட்டங்களையும் திட்டப் பணிகளையும் விரிவாக ஆராய, அப்போது உங்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும். ஆகவே, அரசின் முக்கியமான கொள்கைகளையும் குறிக்கோள்களையும் மட்டும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விழைகிறேன்.

13. கடந்த 25 ஆண்டுகளாக முன்னேற்றத் திட்டங்கள் பல செயல்படுத்தப்பட்ட போதிலும், தமிழ்நாட்டில் வறுமைநிலை வரம்பிற்குக் கீழே வாழும் மக்களின் எண்ணிக்கை, இக்கால அளவில் வளர்ந்து, 1974 ஆம் ஆண்டில் 59 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளதென அண்மைக்கால ஆய்வு புலப்படுத்தி உள்ளது. இந்த நிலை வருந்தற்குரியதாகும். வறுமையை ஒழிப்பது, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை அகற்றுவது இவையே இந்த அரசாங்கத்தின் தலையாய குறிக்கோள்களாக இருக்கும். இவை இன்று தேசியக் குறிக்கோள்களாகவும் விளங்குகின்றன. நாம் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு திட்டமும், வறுமையைக் குறைக்குமா, வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குமா என்ற அடிப்படையில் பரிசீலனைக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

[1977 ஜூலை 9]

14. நமது நாட்டின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் கிராமங்களே உயிர்நாடி. தமிழ்நாட்டில் 70 சதவீத மக்களின் வாழ்க்கையும் உழைப்பும் கிராமப்புறங்களிலேயேதான் நடைபெறுகின்றன. இவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த, பல முனைகளிலும் முயற்சிகள் ஒருங்கிணைந்து மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இவை விவசாயம், பாசனம், விவசாய அடிப்படையிலும் பிற வகையிலும் உருவாகும் சிறுதொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள், கிராமப்புற வீட்டு வசதி, வணிகம், போக்குவரத்து வசதி, கிராமப்புற மின்வசதி ஆகிய பலவற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைய வேண்டும். விவசாய இடுபொருள்களான விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியிலும் மக்கள் பெருவாரியாக உபயோகிக்கும் துணிகள் முதலியவற்றை உற்பத்தி செய்வதிலும் கிராமப்புற மக்களுக்குக் கூடுதலான வேலைவாய்ப்பு, அதிகப்படியான வருவாய் நேரடியாகக் கிடைக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், அடிப்படை வாழ்க்கை வசதிகளான குடிநீர், கல்வி, எழுத்தறிவு, சுகாதாரம், வீட்டு மனைகள், வீட்டு வசதி, சாலைப் போக்குவரத்து வசதிகள் ஆகிய பலவும் அமைந்து அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கை நலம் பெற விளங்க வேண்டும். கிராமப்புறங்கள் இப்படி பலவகைகளிலும் முழுமையான வளர்ச்சி பெறுவதே இந்த அரசாங்கத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாக விளங்கும்.

15. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் தொடர்ந்து செலவு செய்தும் கிராமப்புறங்களில் இன்னும் பல இடங்களில் அடிப்படைத் தேவையான நல்ல குடிநீர் வசதி இன்றும் இல்லாமலிருப்பது வருந்துவதற்குரியதாகும். மத்திய அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்காகக் கணிசமான அளவு சிறப்பு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறோம். இந்தத் துறைக்காக நமது நிதி ஒதுக்கீட்டை அதிகரிப்பதோடு, கிராமப்புற குடிநீர் தேவையை நிறைவு செய்ய காலவரையறைக்குட்பட்ட திட்டம் ஒன்றை நமது வரவு-செலவு அறிக்கையில் அறிவிப்போம். வீராணம் குடிநீர்த் திட்டத்தில் பெருமளவு செலவு செய்திருந்த போதிலும், சென்னை மாநகரின் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாட்டினைத் தீர்த்து வைக்க இன்னும் வழிவகை காணவில்லை என்பது வருந்துவதற்குரியது. நாம் உடனடியாக இப்பிரச்சினையை ஆராய்ந்து இதற்குத் தீர்வு காண்பதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் எடுப்போம். குறிப்பாக, அண்டை மாநிலங்களின் ஒத்துழைப்புடன் கிருஷ்ண குடிநீர் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த விரைந்து நடவடிக்கை எடுப்போம்.

16. கிராமப்புறங்களில் வேளாண்மையில்லாத காலங்களில் வேறு வேலையற்ற நிலைமை பரவலாக உள்ளது. இந்தக் குறையைப் போக்கும் வகையில், பெரும் அளவுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்கத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்படும். இந்தத் திட்டங்கள், சிறு பாசன வசதிகள், நடுத்தர பாசன வசதிகள், சாலைகள், வீடுகள், பள்ளிகள், சமுதாய நல வசதிகள் மண்வளப் பாதுகாப்பு, குடிநீர் வழங்குதல் போன்று மக்களுக்குப்

1977 ஜூலை 9]

பயன்தரக்கூடிய உடைமைகளை உருவாக்கவும் பராமரிக்கவும் உதவும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள தொழில் துறை வாய்ப்புகள் ஆராயப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் கல்வி முறையில் தொழில் சார்ந்த பயிற்சிகள் இணைக்கப்படும். தொழில் படிப்பும், தொழில் துறையில் பெருகி வரும் முதலீடுகளும், பெரு நகரங்களிலும் சிறு நகரங்களிலும் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க உதவும். வணிக வங்கிகளின் உதவியைப் பெற்று கிராமப் புறங்களில் கைத்திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சொந்த முயற்சியில் சிறு தொழில்களில் ஈடுபடும் எளிய மக்களுக்குப் பெருவாரியாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். நமது சமுதாயத்தில் நீண்ட நெடுங்காலமாக வாய்ப்பற்று, நலிவுற்று நிற்கும் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள், மீனவர்கள், மகளிர் ஆகியோருக்கு அரசு குறிப்பாக உதவும். இவர்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் சமுதாய மறு மலர்ச்சியையும் ஒருங்கிணைந்த முறையில் மேம்படுத்த வேண்டும். சமுதாயத்தில் தொடர்ந்து இடர்பாடுகளை அனுபவித்து வரும் இப்பெரும் பான்மை மக்களின் துயர் துடைக்கும் வகையில் அரசுத் திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தும்.

17. மின்சார உற்பத்தியில் அதிக முதலீடு செய்வதிலும், பெரிய, நடுத்தர, சிறிய பாசனத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதிலும், நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்துவதிலும் அரசாங்கம் உடனடியாகவும் தொடர்ந்தும் அக்கரையோடு செயற்படும். இம்முயற்சியில் இப்போதுள்ள வசதிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்தவும் புதிய முதலீடுகளை விரைவு படுத்தவும், மின்சக்தி, தண்ணீர் ஆகியவற்றைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தவும் வழி முறைகள் வகுக்கப்படும்.

18. மக்கள் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்ட மதுவிலக்குக் கொள்கையை உறுதியாகப் பின்பற்றுவோம். மகளிரும் இளைஞர்களும் குடித் தீமையால் குறிப்பாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பல துறைகளில் சமூக விரோதச் செயல்கள் நடைபெறுவதற்கும், அதன் மூலம் சமூக விரோதிகள் பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்புகளையும், சமூக நெறிகளையும் உருக்குலைப்பதற்கும் இது உடந்தையாக இருக்கிறது. மதுவிலக்கைக் கண்டிப்புடன் செயற்படுத்துவதற்குச் சட்டவகையில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுடன், குடிப்பழக்கத்தை மேற்கொள்ளாமல் இருக்கும் படி மக்களிடம் பிரச்சாரம் செய்வதும் இந்த அரசின் முயற்சியாய் இருக்கும்.

18-அ. குறித்த காலத்தில், நடத்தப்படவேண்டிய மாநகராட்சி மன்ற, நகராட்சி மன்ற, ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் இதுவரை நடத்தப்படாமல் இருந்திருக்கின்றன. மஸ்டர் ரோல் வழக்கு முடிந்தவுடன் சென்னை மாநகராட்சிக்கு உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தப்படும். வாக்காளர் பட்டியலில் குறைகள் இருப்பதாக மக்கள் கருதுவதால், விரைவில் அவற்றைத் திருத்தி, ஒழுங்கு

[1977 ஜூலை 9]

படுத்தி, அந்தப் பணி நிறைவேற்றப் பட்டவுடன், மதுரை மாநகராட்சி, ஏனைய நகராட்சி, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் தேர்தல் நடத்தப்படும். அதோடு ஊராட்சி மன்றத் தலைவரைப் பொது மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது போல ஒன்றியத் தலைவரையும், நகர சபைத் தலைவரையும் மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென இந்த அரசு விரும்புகிறது. வெகு விரைவில், அதற்குரிய சட்டங்கள் இப்பேரவையில் வைக்கப்படும்.

19. நம்முடைய பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்கள் யாவும் நீண்டகால நோக்கினை அடிப்படையாக்க கொண்ட ஒரு பெரும்முயற்சியைச் சார்ந்திருக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, திட்டம் வகுக்கும் பணி இன்று ஒரு தேக்க நிலையை அடைந்து விட்டது. துரதிருஷ்டவசமாகும். புதிய அரசு, மாநிலத் திட்டக் குழுவிற்குக் கூடிய விரைவில் புத்துயிர் அளித்து, 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை விரிவாகவும், விளக்கமாகவும், வகுக்கும் பொறுப்பை அதனிடம் அளிக்கும். நீண்ட கலத்திட்டம், நடை முறையில் செயற்படக்கூடியதாகவும், பொருளாதார வாய்ப்பின் அடிப்படையிலும் இருத்தல் வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. பொதுமக்கள் புரிந்து கொண்டு, ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் நல்கி ஈடுபடும் வகையில் திட்டங்கள் அமையவேண்டும். இதனைக் கருத்திற்கொண்டு, வட்டார, வட்ட, மாவட்டப் பகுதி மக்களின் நெடுநாளையத் தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கும் ஆங்காங்கே உள்ள மூலப்பொருள்கள், மனித சக்தி, திறமை ஆகியவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஏற்றவாறு திட்டங்கள் வகுக்கப்படும்.

20. மேன்மை தங்கிய உறுப்பினர்களே, இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டம் ஒரு சில நாட்களே நடக்கும். தள்ளிப்போட முடியாத சில முக்கியமான சட்டப் பணிகள் மட்டுமே இக்கூட்டத்தில் உங்கள் முன் கொண்டு வரப்படும். இந்தக் கூட்டத்திலும், இனிவரும் சட்ட மன்றத் தொடர் கூட்டங்களிலும், நடைபெற்ற தேர்தலில் ஏற்பட்ட வெப்பங்களிலிருந்தும் சர்ச்சைகளிலிருந்தும் விடுபட்டுப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றம் தனக்கேயுரிய கண்ணியம், மரியாதை, தரம் போன்ற பாரம்பரியங்களைப் பாதுகாக்கத் தக்க வகையில், எதிர்கட்சியினர் தங்கள் ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பைத் தந்தும், ஆளும் கட்சியினர் ஒரு தலைப்பட்சமற்ற அணுகுமுறைகளை மேற்கொண்டும் அவையின் நடவடிக்கைகளில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் மொத்த நலனை முன்னிலைப் படுத்தி, தனிப்பட்ட நலன்களைப் பின்னிலைப்படுத்தி, பொது நோக்குடன் பணியாற்றினால், இந்த மாமன்றம் வாக்காள பெருமக்கள் சுமத்திய பெரும்பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதில் எனக்கு எந்த வித ஐயமும் இல்லை. உங்களுடைய நற்பணிகளில் நீங்கள் வெற்றி பெற, உங்கள் எதிர்காலம் சிறக்க, வாழ்த்தி விடை பெறுகிறேன்.

வணக்கம்.